

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1073/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812219727
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812219727.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovkej v právnej veci navrhovateľa S., s.r.o., so sídlom S. XX, C., IČO 35 807 598, zastúpeného U. S., s.r.o., so sídlom O. 4, Bratislava, IČO 36 864 421, proti odporcovi K. Q., zastúpená Z. K. K. Q., so sídlom T. H. XX, C., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/252/2012-55, zo dňa 09. januára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol samostatnými výrokmi návrhy navrhovateľa uplatnené pôvodne pred spojením vecí pod spisovými značkami 16C/252/2012, 16C/147/2012, 16C/148/2012, 16C/149/2012, 16C/153/2012, 16C/154/2012, 16C/155/2012, 16C/156/2012, 16C/157/2012, 16C/159/2012, 16C/160/2012, 16C/161/2012, 16C/162/2012, 16C/166/2012, 16C/167/2012, 16C/168/2012, 16C/169/2012, 16C/171/2012, 16C/172/2012, 16C/173/2012, 16C/174/2012, 16C/175/2012, 16C/176/2012, 16C/178/2012, 16C/179/2012, 16C/184/2012, 16C/189/2012, 16C/190/2012, 16C/193/2012, 16C/195/2012, 16C/198/2012, 16C/199/2012, 16C/201/2012, 16C/202/2012, 16C/203/2012, 16C/205/2012, 16C/208/2012, 16C/209/2012, 16C/213/2012, 16C/214/2012, 16C/216/2012, 16C/217/2012, 16C/218/2012, 16C/220/2012, 16C/222/2012, 16C/225/2012, 16C/226/2012, 16C/227/2012, 16C/231/2012, 16C/233/2012, 16C/234/2012, 16C/237/2012, 16C/238/2012, 16C/242/2012, 16C/246/2012, 16C/247/2012, 16C/248/2012, 16C/249/2012, 16C/250/2012, 16C/251/2012, 16C/255/2012, 16C/256/2012, 16C/257/2012, 16C/258/2012, 16C/260/2012, 16C/261/2012, 16C/262/2012 a 16C/263/2012. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol:

Navrhovateľ si návrhmi podanými na súd dňa 27.09.2012 uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie v jednotlivých návrhoch uvedených súm z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza, pretože tento nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v konkrétnom exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote, alebo v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote, a to buď vydaním poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej lehote, alebo rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej lehote.

Vo veciach zapísaných pod spis. zn. 16C/153/2012, 16C/154/2012, 16C/155/2012, 16C/156/2012, 16C/168/2012, 16C/173/2012, 16C/174/2012, 16C/175/2012, 16C/176/2012, 16C/184/2012, 16C/190/2012, 16C/195/2012, 16C/203/2012, 16C/217/2012, 16C/218/2012, 16C/220/2012, 16C/225/2012, 16C/226/2012, 16C/227/2012, 16C/231/2012, 16C/233/2012, 16C/234/2012, 16C/238/2012, 16C/242/2012, 16C/246/2012, 16C/247/2012, 16C/248/2012, 16C/249/2012, 16C/250/2012, 16C/251/2012, 16C/252/2012, 16C/260/2012, 16C/261/2012, 16C/263/2012, (navrhovateľom označené návrhy značkou ISTINA RS) navrhovateľ poukázal jednotlivo v každom návrhu na existenciu exekučného konania, ktoré začalo na jeho návrh voči konkrétnym povinným, pričom exekučné konania vedel označiť len spisovou značkou súdneho exekútora. Ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie a očakával, že mu súd poskytne súdnu ochranu a rozhodne o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Vec pritom nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na posúdenie a rozhodnutie súdu. Napriek tomu súd rozhodol o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, a to po zákonnej lehote. Nesprávny úradný postup vidí v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote a vo vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Exekučný súd postupom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku spôsobom odporujúcim zákonu si založil svoju právomoc, dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judiciálny proces, v ktorom zisťoval a posúdil skutkový a právny stav vo veci samej na základe uzatvorenej zmluvy o úvere. Postavil sa tak do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu spôsobom, ktorý mu ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu vzťahov, ktoré môže posudzovať. Exekučný súd nie je ani legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonávať právo pre veriteľa. Exekučný súd pritom nie je súdom, ktorý by konal o zrušení tuzemského rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe. Exekučný súd teda svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej, vyššie označenej zmluvy o úvere. Navrhovateľ ako oprávnený nemôže následne iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu svojho práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesústredený a v rozpore so zákonom, v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Navrhovateľovi teda vznikla majetková škoda, ktorú si uplatnil v tomto konaní, a to v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, vo výške istiny s príslušenstvom, ktorá bola uplatňovaná v exekučnom konaní, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní. Ďalej si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenie práva na súdnu ochranu je nedostačujúce. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu včas a efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky s príslušenstvom, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá. Na podporu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ďalej uviedol dôvody: neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vniknutú situáciu, vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti navrhovateľa a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy si uplatňoval v každom konaní nemajetkovú ujmu v sume 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, teda z hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou. Vo vyššie uvedených konaniach si okrem majetkovej škody uplatnil i nemajetkovú ujmu a to v sumách ako je uvedené v jednotlivých návrhoch.

Vo veciach zapísaných pod spis. zn. 16C/147/2012, 16C/148/2012, 16C/149/2012, 16C/157/2012, 16C/160/2012, 16C/169/2012, 16C/178/2012, 16C/179/2012, 16C/256/2012, 16C/257/2012, 16C/258/2012 (navrhovateľom označené návrhy značkou NP) poukázal jednotlivo v každom návrhu na existenciu exekučného konania, ktoré začalo na jeho návrh voči konkrétnym povinným, pričom exekučné konania vedel označiť len spisovou značkou súdneho exekútora. V uvedených konaniach sa navrhovateľ domáhal zaplataenia súm uvedených v jednotlivých návrhoch z titulu majetkovej škody a ako i z titulu nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza, pretože tento nerozhodol o jeho žiadosti o udelenie poverenia v tam uvedených exekučných konaniach v zákonom stanovenej lehote. Uviedol, že napriek tomu, že prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až po zákonnej 15 dňovej lehote rozhodnutím o poverení, pričom omeškanie predstavuje niekedy i viac mesiacov. K rozhodnutiu súdu vo veci teda došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby. Navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody vo všetkých veciach v sume 125 eur a táto mala vzniknúť ako škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených so správou a vymáhaním pohľadávky v období, ktoré zbytočne plynulo medzi doručením žiadosti a rozhodnutím o nej. Ďalej uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške ako je uvedené v jednotlivých návrhoch, pretože márnym plynutím času bol vystavený riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku vzniku insolvenčnej povinného. Výšku nemajetkovej ujmy určil podľa rozhodovacej praxe ústavného súdu, t.j. vo výške 660 eur za rok, čo predstavuje 55 eur za mesiac omeškania.

Vo veciach zapísaných pod spis. zn. 16C/159/2012, 16C/161/2012, 16C/162/2012, 16C/166/2012, 16C/171/2012, 16C/172/2012, 16C/198/2012, 16C/199/2012, 16C/201/2012, 16C/202/2012, 16C/208/2012, 16C/213/2012, 16C/216/2012, 16C/222/2012, 16C/237/2012, 16C/255/2012, 16C/262/2012 (navrhovateľom označené návrhy značkou NZP) poukázal jednotlivo v každom návrhu na existenciu exekučného konania, ktoré začalo na jeho návrh voči konkrétnym povinným, pričom exekučné konania vedel označiť len spisovou značkou súdneho exekútora. Ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie a legitímne očakával, že súd mu poskytne súdnu ochranu a rozhodne o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Vec pritom nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na posúdenie a rozhodnutie súdu. Napriek tomu súd rozhodol o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, a to po zákonnej lehote. Navrhovateľ pritom v jednotlivých konaniach vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní, keď vo viacerých a právne porovnateľných stagnujúcich exekučných konaniach podával opakovane žiadosti o informáciu o stave konania, a to podaniami zo dňa 02.07.2009, zo dňa 23.09.2009, zo dňa 13.11.2009, zo dňa 25.02.2010, dňa 30.08.2010 spísal sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní, rovnako dňa 23.11.2010 spísal a podal sťažnosť na prietahy v konaní, a to v nadväznosti na nesprávny procesný postup, pričom jasne a zreteľne vo vyjadrených skutkových a právnych argumentoch, judikatúry a citovanej právnej doktríny žiadal, aby došlo k prijatiu a zabezpečeniu vykonania opatrení na odstránenie nedostatkov v podobe okamžitého vydania rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ďalej dňa 25.05.2011 opätovne spísal a podal sťažnosť na prietahy v konaní, pričom explicitne upozornil na fakt, že v dôsledku zbytočných prietahov vzniká a zväčšuje sa na jeho strane škoda spočívajúca v nemožnosti výkonu práva priznaného exekučným titulom, v oslabení vymožitelnosti pohľadávky, poklese bonity dlžníka a nebezpečenstve, že sa dlžník bude zbavovať svojho majetku. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Majetková škoda teda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o

udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil sumu 70 eur, na udržanie a správu informačného systému 40 eur, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil sumu 15 eur. Celkom v období medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vynaložil márne sumu 125 eur v každom namietanom exekučnom konaní. Ďalej navrhovateľ vo svojich návrhoch uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa, pričom neskorým ukončením procedúry rozhodnutia o návrhu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčie povinného. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu včas a efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky s príslušenstvom, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá, a preto bolo potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Na podporu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ďalej uviedol dôvody: neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti navrhovateľa a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660 eur, čo predstavuje alikvotným pomerom sumu 55 eur za každý začatý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Pokiaľ v zmysle zákonného postupu písomne žiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Vo veciach zapísaných pod spis. zn.16C/167/2012, 16C/189/2012, 16C/193/2012, 16C/205/2012, 16C/209/2012, 16C/214/2012 (navrhovateľom označené návrhy značkou ZE) navrhovateľ poukázal jednotlivo v každom návrhu na existenciu exekučného konania, ktoré začalo na jeho návrh voči konkrétnym povinným, pričom exekučné konania vedel označiť len spisovou značkou súdneho exekútora. Ako oprávnený podal exekučnému súdu návrh na zmenu súdneho exekútora a legitímne očakával, že súd mu poskytne súdnu ochranu a v zákonnej lehote rozhodne o zmene exekútora. V exekučnom konaní je pritom povinnosť súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia tohto návrhu. Vec pritom nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na posúdenie a rozhodnutie súdu. Navrhovateľovi bolo doručené uznesenie o zmene súdneho exekútora po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie, pričom do tejto doby sa nachádzal v stave právnej neistoty. Toto obdobie musel navrhovateľ prekryvať svojou aktivitou cielenou na udržanie bonity pohľadávky a jej zabezpečenia usmerňovaním exekútora a ďalších účastných orgánov, čo predpokladalo aktívnu systémovú správu pohľadávky navrhovateľom. Majetková škoda teda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. V tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil sumu 70 eur, na udržanie a správu informačného systému 40 eur a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 eur, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil sumu 15 eur. Celkom v období medzi podaním návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom vynaložil márne sumu 175 eur. Ďalej navrhovateľ vo svojich návrhoch uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je takej

intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa, pričom neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčnej povinného. Ďalej nezákonným zásahom boli vyvolané u členov riadiacich orgánov spoločnosti navrhovateľa a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur, čo predstavuje alikvotným pomerom sumu 55,32 eur za každý začatý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Pokiaľ v zmysle zákonného postupu písomne žiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, odporca na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Okresný súd Prievidza uznesením č.k. 16C/252/2012-7 z 25.10.2012 spojil na spoločné konanie veci vedené pod spis. zn. 16C/252/2012, 16C/225/2012, 16C/222/2012, 16C/248/2012, 16C/256/2012, 16C/231/2012, 16C/155/2012, 16C/227/2012, 16C/169/2012, 16C/261/2012, 16C/260/2012, 16C/257/2012, 16C/250/2012, 16C/249/2012, 16C/246/2012, 16C/242/2012, 16C/205/2012, 16C/176/2012, 16C/172/2012, 16C/166/2012, 16C/238/2012, 16C/237/2012, 16C/234/2012, 16C/233/2012, 16C/226/2012, 16C/220/2012, 16C/218/2012, 16C/217/2012, 16C/214/2012, 16C/209/2012, 16C/208/2012, 16C/201/2012, 16C/199/2012, 16C/198/2012, 16C/193/2012, 16C/189/2012, 16C/184/2012, 16C/179/2012, 16C/178/2012, 16C/174/2012, 16C/173/2012, 16C/168/2012, 16C/167/2012, 16C/161/2012, 16C/160/2012, 16C/157/2012, 16C/156/2012, 16C/154/2012, 16C/153/2012, 16C/149/2012, 16C/148/2012, 16C/147/2012, 16C/190/2012, 16C/159/2012, 16C/263/2012, 16C/251/2012, 16C/255/2012, 16C/258/2012, 16C/195/2012, 16C/175/2012, 16C/213/2012, 16C/247/2012, 16C/202/2012, 16C/216/2012, 16C/262/2012, 16C/203/2012, 16C/171/2012, 16C/162/2012 do spoločného konania, ktoré sa bude viesť pod spisovou značkou 16C/252/2012, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.11.2012.

V dôsledku vnesenej námietky zaujatosti navrhovateľom už v návrhu na začatie konania voči všetkým sudcom tunajšieho súdu súd predložil spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu Prievidza Krajskému súdu v Trenčíne. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 17NcC 661/2012-22 z 06.11.2012 bolo rozhodnuté, že sudkyňa JUDr. A. K. nie je vylúčená z prejedávania a rozhodovania vecí, vedenej na súde pod spis. zn. 16C/252/2012.

Odporca písomným vyjadrením z 18.03.2013 zaujal spoločné stanovisko k všetkým doručeným návrhom vo veciach spojených do spoločného konania. Poukázal na zmätočnosť podania - návrhu na začatie konania. Uviedol, že navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Je nepravdivé a klamlivé tvrdenie, že navrhovateľ nemá vedomosť o spisových značkách uvádzaných exekučných konaniach, pretože v týchto konaniach bol účastníkom konania. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní bolo jedným z dôvodov, pre ktoré aj Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu. Nie je zrejmý ďalej ani titul nároku na náhradu škody, pretože namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora, namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov, ďalej uvádza aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo sa dá vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia. Nie je teda zrejmé, či uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodov prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Nie vo všetkých konaniach uvádza navrhovateľ kroky, ktoré podnikol na odstránenie prietahov v konaní, pričom žiadosť o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov, neuvádza, či podal sťažnosť na zbytočné prietahy predsedovi okresného súdu, resp. ústavnú sťažnosť. Všeobecný súd pritom v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, pretože túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Ďalej odporca namietal, že dňa 23.04.2012 boli doručené odporcovi prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, v ktorých boli obsiahnuté aj žiadosti vo veciach, ktoré sú predmetom tohto konania. Návrhy na súd pritom navrhovateľ podal už dňa 27.09.2012, teda pred uplynutím 6 - mesačnej lehoty v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za

škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). Ide preto o predčasne uplatnený nárok na súde. Navrhovateľ pritom napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadosti tieto nedoplnil, neuviedol dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepriložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedol, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prieťahy, ústavné sťažnosti a nedoplnil doklady preukazujúce ohrozenie práv zánikom povinného, jeho insolvenčiou, stratou kontaktu s povinným a podobne. Odporca preto ako orgán príslušný na predbežné prerokovanie podaných žiadostí nepovažuje nárok navrhovateľa za predbežne prerokovaný.

Odporca ďalej v písomnom vyjadrení uvádza stanovisko k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu vo veciach nerozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote. S poukazom na § 44 ods. 9 Exekučného poriadku má exekučný súd povinnosť v rozhodnutí o zmene exekútora poveriť exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Pokiaľ aj v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, bolo to spôsobené predovšetkým tým, že pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučného súdu plnú súčinnosť. Navrhovateľ mohol podať účinný prostriedok nápravy a podať predsedovi súdu. Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom stanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony - výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v lehote stanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup. Pôvodný súdny exekútor pritom vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, preto v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Čo sa týka namietaného rozhodnutia o poverení exekútora po 15-dňovej lehote, súdna prax už dávnejšie ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. S poukazom na príslušné zákonné ustanovenia preto 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule vo veciach, v ktorých bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná po 01.06.2011. I prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Pokiaľ mal ďalej nesprávny úradný postup spočívať v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, tento postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z.z. a nemôže ísť ani o škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím okrem iného je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, čo v danom prípade nebolo splnené. Z dôvodu § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia a táto sa týka len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Nie je možné logicky predpokladať, že by bol zámer zákonodarcu určiť 15-dňovú lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. K tvrdenej existencii prieťahov v konaniach poukázal ďalej odporca na znenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2013. Odporca v tejto súvislosti nepreukázal podanie sťažnosti na prieťahy, existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia ESLP, či právoplatného rozhodnutia ÚS SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Otázku, či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, je pritom kompetentný preskúmať len Ústavný súd SR. Odporca ďalej vzniesol námietku premlčania v súvislosti s nesprávnym úradným postupom keď uviedol, že pri každom uplatnenom nároku (žaloby označené ako istina RS), pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009 (t.j. tri roky pred dňom kedy boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku), pri každom nároku (žaloby označené ako ZE) pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu exekútora pred dňom 23.04.2009, pri každom uplatnenom nároku (žaloby označené ako NP) pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred 23.04.2009, pri

každom uplatnenom nároku (žaloby označené ako NZP) pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred 23.04.2009, vznáša námietku premlčania.

K otázke vyčíslenia škody ďalej odporca poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. V návrhoch neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Na preukázanie vzniku škody by musel navrhovateľ produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Navrhovateľ ako poskytovateľ spotrebiteľských úverov musí nevyhnutne využívať informačný systém, ktorý využíva pre všetky pohľadávky, nielen tie, ktoré boli predmetom exekúcie. Požadovať preto paušálnu sumu za udržanie informačného systému je nesprávne a účelové. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody navrhovateľa neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. K uplatnenej nemajetkovej ujme poukázal odporca na to, že vychádzať z paušálnej sumy 660 eur alebo 663,88 eur v jednotlivých veciach je nesprávnou úvahou, pretože i Ústavný súd SR vychádza vždy z okolností jednotlivého prípadu, predovšetkým z významu sporu pre žalobcu. Navrhovateľ ďalej nevyužil možnosť podania sťažnosti predsedovi súdu, keď predseda súdu nemal možnosť zjednať prípadnú nápravu. Nie je možné ďalej prihliadať na tvrdené „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ členov riadiacich orgánov spoločnosti, pretože nároky uplatňuje právnická osoba a nie fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, pretože im priamo nevzniká žiadna škoda. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to i s poukazom na podnikateľskú činnosť navrhovateľa. Navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie (k uvedenému odporca pripojil k návrhu list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D (2010)/ 1360), súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Odporca preto považuje konanie navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti, pričom aj súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa, a to návrhy na vykonanie exekúcie, súdy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú a podobne, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. S poukazom na charakteristiku príčinnej súvislosti medzi existenciou nesprávneho úradného postupu a vznikom škody alebo nemajetkovej ujmy, odporca uviedol, že navrhovateľovi žiadna škoda postupom okresného súdu nevznikla. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., považuje odporca návrhy za neopodstatnené a žiada ich zamietnuť. Zároveň uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

Navrhovateľ ani zástupca navrhovateľa sa na pojednávanie napriek riadne a včas doručenému predvolaniu nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili. Odporca svoju neúčast' ospravedlnil v písomnom podaní doručenom súdu 17.12.2013, preto súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov podľa § 101 ods. 2 O.s.p..

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením spisov tun. súdu spojených do tohto konania, listinných dôkazov a exekučných spisov, prípadne fotokópiami pripojených exekučných spisov uvedených nižšie, oboznámením písomných vyjadrení účastníkov konania ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Vo veciach, v ktorých podľa navrhovateľa súd neskoro rozhodol o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a žiadosť o vydanie poverenia zamietol - návrhy označené navrhovateľom „istina RS“ súd zistil nasledovné:

V súvislosti s návrhom v konaní 16C 153/2012 z pripojeného spisu 16Er 2239/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný K. M., č.k. Ex 9707/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 28.10.2009, písomným podaním z 11.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. V liste

doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/2239/2009-11 z 22.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/267/2010-35 z 13.07.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že oprávnený tým, že nedoložil zmluvu o úvere, neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, preto bol postup súdu prvého stupňa správny, keď žiadosť súdneho exekútora zamietol. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2239/2009-37 z 31.08.2010 exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 09.09.2010 a v časti trov 25.09.2010.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/154/2012 z pripojeného spisu 15Er/1632/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný Q. L., č.k. Ex 6031/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 26.08.2009. Písomným podaním z 24.09.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo bolo zaslané i na vedomie oprávnenému. Oprávnený dňa 19.11.2009 doručil súdu žiadosť o informáciu o stave konania. Následne súd uznesením č.k. 15Er/1632/2009-10 z 23.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/192/2010-17 z 20.05.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že oprávnený tým, že nedoložil zmluvu o úvere, neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, preto bol postup súdu prvého stupňa správny, keď žiadosť súdneho exekútora zamietol. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1632/2009-21 z 05.10.2010 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.10.2010.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/155/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/274/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinná A. C., č.k. Ex 918/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 07.02.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/274/2011-10 z 21.02.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15.03.2011, následne súd uznesením 15Er/274/2011-11 z 02.05.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.05.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/156/2012 z pripojeného spisu 16Er/2505/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinný A. M., č.k. Ex 8254/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 03.08.2011, písomným podaním z 24.08.2011 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. V liste doručenom súdu 19.09.2011 oprávnený oznámil súdu, že mu zasiela zmluvu o úvere, následne súd uznesením č.k. 16Er/2505/2011-14 z 26.09.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 2CoE/143/2011-27 z 31.01.2012 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2505/2011-30 zo dňa 30.05.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 26.06.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/168/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/1285/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinný E. H., č.k. Ex 5164/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 29.04.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/1285/2011-10 z 23.05.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.07.2011, následne súd uznesením 15Er/1285/2011-12 z 01.08.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 09.09.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/173/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2494/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinná B. T., č.k. Ex 8428/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/2494/2011-10 z 22.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.09.2011, následne súd uznesením 15Er/2494/2011-11 z 07.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.10.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/174/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/1121/2010 oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. T., č.k. Ex 2671/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 26.04.2010. Súd uznesením č.k. 15Er/1121/2010-10 z 25.05.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok v súvislosti so zmenkou, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok v rozpore so zákonom. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/317/2010-20 z 16.12.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že sa plne stotožňuje i s konštatovaním súdu prvého stupňa v tom smere, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1121/2010-30 z 28.04.2011 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.05.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/175/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2815/2010 (ktorý je pripojený v spise 16C/201/2012) oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. C., Ex 13226/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.10.2010. Súd uznesením č.k. 16Er 2815/2010-09 z 09.11.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok v súvislosti so zmenkou, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok v rozpore so zákonom, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.12.2010. Proti citovanému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, pričom v podaní doručenom súdu 20.01.2011 oprávnený oznámil, že netrvá na podanom odvolaní, následne Krajský súd v Trenčíne uznesením 16CoE/49/2011-27 z 31.03.2011 odvolacie konanie zastavil, následne tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2815/2010-30 z 27.05.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.06.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/176/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/380/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinný R. C., č.k. Ex 1980/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 18.02.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/380/2011-10 z 09.03.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/333/2011-22 z 16.08.2011 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že sa plne stotožňuje i s konštatovaním súdu prvého stupňa v tom smere, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/380/2011-54 z 11.04.2013 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 09.05.2013.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/184/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2170/2010 oprávnený (navrhovateľ), povinný N. I., č.k. Ex 8983/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 13.08.2010. Súd uznesením č.k. 16Er/2170/2010-10 z 20.09.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/449/2010-21 z 29.12.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že sa plne stotožňuje i s konštatovaním súdu prvého stupňa v tom smere, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2170/2010-28 z 22.02.2011 exekučné konanie zastavil, súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28.02.2011 a v časti trov 16.03.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/190/2012, z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2510/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinný F. N., č.k. Ex 8287/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2510/2011-10 z 11.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.09.2011, následne súd uznesením 16Er/2510/2011-11 z 13.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.11.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/195/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2943/2011 (ktorý je pripojený v spise 16C/161/2012) oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. S., č.k. Ex 13165/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 12.09.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/2943/2011-14 z 18.11.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.12.2011, následne súd uznesením 15Er/2943/2011-16 z 29.05.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.06.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/203/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2498/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinná B. S., č.k. Ex 12625/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2498/2011-10 z 12.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.09.2011, následne súd uznesením 16Er/2498/2011-21 z 02.12.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15.12.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/217/2012 z pripojeného spisu 16Er/1614/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný B. E., č.k. Ex 5711/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 26.08.2009, písomným podaním z 11.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve, uvedené bolo zaslané na vedomie i zástupcovi oprávneného. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/1614/2009-12 z 12.12.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/119/2010-23 z 13.04.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1614/2009-28 z 20.07.2010 exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.07.2010.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/218/2012 z pripojeného spisu 15Er/1858/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná M. E., č.k. Ex 8410/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 25.09.2009, písomným podaním z 05.10.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere. Uvedená výzva bola zaslaná i na vedomie oprávnenému. V liste doručenom súdu 19.11.2009 doručil oprávnený súdu žiadosť o informáciu o stave konania. Následne tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1858/2009-10 zo dňa 22.02.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a nedoložil súdu listiny, na základe ktorých by súd mohol posúdiť prípadné nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/186/2010-17 z 20.05.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Tunajší súd uznesením

č.k. 15Er/1858/2009-21 z 05.10.2010 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.11.2010.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/220/2012 z ft. pripojeného spisu 16Er/2238/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. E., č.k. Ex 9794/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 28.10.2009, písomným podaním z 11.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve, uvedené bolo zaslané na vedomie i zástupcovi oprávneného. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/2238/2009-11 z 22.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/148/2010-20 z 22.04.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2238/2009-26 z 06.08.2010 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 12.08.2010.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/225/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/104/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinná B. N., č.k. Ex 18492/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 20.01.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/104/2011-10 z 31.01.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/332/2011-21 z 28.12.2011 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že sa plne stotožňuje i s konštatovaním súdu prvého stupňa, že dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľná zmluvná podmienka. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/104/2011-32 z 22.03.2012 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13.04.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/226/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/164/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný P. S., č.k. Ex 162/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 26.01.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/164/2011-10 z 08.02.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.03.2011, následne súd uznesením 16Er/164/2011-11 z 10.05.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.05.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/227/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/463/2012 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. K., č.k. Ex 690/12 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 14.02.2012. Súd uznesením č.k. 16Er/463/2012-13 z 09.03.2012 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatne rozhodcovskej doložky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 2CoE/391/2012-33 z 22.11.2012 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že sa stotožňuje so stanoviskom súdu prvého stupňa, že dohodu o vyplnení zmenky je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/463/2012-43 z 25.01.2013 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.02.2013.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/231/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/3142/2010, oprávnený (navrhovateľ), povinná G. E., č.k. Ex 14315/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 26.11.2010. Súd uznesením č.k. 16Er/3142/2010-09 z 08.12.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatne uzavretej dohody o

vyplnení zmenky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.01.2011, následne súd uznesením 16Er/3142/2010-10 z 18.01.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov konania nepriznal, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10.02.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/233/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2444/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. O., č.k. Ex 7633/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 28.07.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2444/2011-10 z 04.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.02.2012, následne súd uznesením 16Er/2444/2011-29 z 21.03.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11.04.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/234/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/90/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinná S. C., č.k. Ex 17433/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 17.01.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/90/2011-10 z 26.01.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.02.2011, následne súd uznesením 15Er/90/2011-11 z 29.04.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24.05.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/238/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/295/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinná T. C., č.k. Ex 854/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 09.02.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/295/2011-10 z 04.03.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.03.2011, následne súd uznesením 16Er/295/2011-13 z 16.05.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24.05.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/242/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/1568/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný R. E., č.k. Ex 5640/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 20.05.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/1568/2011-12 z 24.05.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.07.2011, následne súd uznesením 16Er/1568/2011-14 z 18.07.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27.07.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/246/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2427/2010 oprávnený (navrhovateľ), povinný S. S., Ex 9982/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 09.09.2010. Súd uznesením č.k. 16Er/2427/2010-10 z 22.10.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok v súvislosti so zmenkou, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok v rozpore so zákonom, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.03.2011. Proti citovanému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, pričom v podaní doručenom súdu 20.01.2011 oprávnený oznámil, že netrvá na podanom odvolaní, následne Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/68/2011-25 z 10.02.2011 odvolacie konanie zastavil, následne tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2427/2010-28 z 17.05.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.05.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/247/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/1615/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. X., č.k. Ex 5654/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 26.08.2009, písomným podaním z 11.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve, uvedené bolo zaslané na vedomie i zástupcovi oprávneného. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/1615/2009-12 z 15.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného

titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/181/2010-24 z 20.05.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.06.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1615/2009-28 z 28.01.2011 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.03.2011 a v časti trov 15.04.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/248/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/1569/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný S. S., č.k. Ex 5668/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 20.05.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/1569/2011-10 z 08.06.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.03.2012, následne súd uznesením 15Er/1569/2011-26 z 14.06.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.06.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/249/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2495/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný M. K., č.k. Ex 8295/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2495/2011-09 z 30.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.10.2011, následne súd uznesením 16Er/2495/2011-11 z 17.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24.10.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/250/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2041/2012, oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. D., č.k. Ex 6986/12 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 11.06.2012. Súd uznesením č.k. 16Er/2041/2012-11 z 26.06.2012 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 04.08.2012, následne súd uznesením 16Er/2041/2012-13 z 30.08.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.09.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/251/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/49/2010 oprávnený (navrhovateľ), povinný A. Z., Ex 13988/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 11.01.2010. Súd výzvou z 18.02.2010 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako aj všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 04.03.2010 oznámil, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere. Následne súd uznesením č.k. 15Er/49/2010-11 z 29.03.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený doručil súdu 23.04.2010 zmluvu o úvere a zároveň podal odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/232/2010-23 z 19.08.2010 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že oprávnený predložil zmluvu o úvere a teda úlohou súdu bude v ďalšom konaní preskúmať súlad exekučného titulu s danou zmluvou o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/49/2010-25 z 18.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia a zároveň súdneho exekútora poveril dňa 23.11.2010 vymožením istiny v sume 237,65 eur. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/100/2011-42 z 29.03.2011 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/49/2010-47 z 28.11.2011 vyhlásil exekúciu v celom rozsahu za neprípustnú a túto v celom rozsahu zastavil. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 6CoE/82/2012-57 z 30.04.2012 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil, uznesenie 15Er/49/2010-47 z 28.11.2011 potom nadobudlo právoplatnosť 07.06.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/252/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/826/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. U., č.k. Ex 4344/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 21.03.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/826/2011-10 z 18.04.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/366/2011-24 z 24.11.2011 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/826/2011-26 z 25.06.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.06.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/260/2012 z pripojeného spisu 15Er/2294/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný E. L., č.k. Ex 10374/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 04.11.2009, písomným podaním z 01.12.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve, uvedené bolo zaslané na vedomie i oprávnenému. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 21.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že oprávnený nebude predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2294/2009-10 z 19.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/180/2010-18 z 03.05.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že oprávnený tým, že nedoložil súdu žiadané listiny, neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul ani rozhodcovské konanie, preto súd prvého stupňa dôvodne zamietol žiadosť o udelenie poverenia. Následne súd uznesením 15Er/2294/2009-22 z 17.08.2010 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.09.2010.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/261/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/1405/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná O. L., Ex 5142/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 06.08.2009. Súd výzvou z 14.08.2009 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 08.09.2009 zaslal súdu kópiu výzvy zaslanej oprávnenému v podaní z 02.09.2009 na doloženie požadovaného dokladu. Následne súd uznesením č.k. 15Er/1405/2009-10 z 21.10.2009 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. Proti citovanému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/174/2009-19 z 18.02.2010. tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil s tým, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.04.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1405/2009-25 z 28.11.2011 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.12.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/263/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/1856/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná T. O., č.k. Ex 7936/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 25.09.2009, písomným podaním z 11.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve, uvedené bolo zaslané na vedomie i zástupcovi oprávneného. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/1856/2009-12 z 22.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/176/2010-23 z 29.04.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny

záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť 08.06.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1856/2009-26 z 02.12.2010 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.01.2011.

Vo veciach, v ktorých súd neskoro rozhodol o vydaní poverenia - návrhy označené navrhovateľom NP, súd zistil nasledovné:

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/147/2012, z pripojeného spisu 16Er/795/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný O. P., č.k. Ex 2872/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.06.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 11.06.2009 a doručené exekútorovi 19.06.2009. Dňa 06.07.2009 bola doručená tunajšiemu súdu žiadosť oprávneného o stave konania.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/148/2012, z pripojenej fotokópie spisu 16Er/248/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný A. F., č.k. Ex 12596/08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 09.03.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 17.03.2009.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/149/2012, z ftc. pripojeného spisu 16Er/794/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný R. E., č.k. Ex 2758/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.06.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 11.06.2009. Následne tunajší súd uznesením 16Er/794/2009-40 z 25.09.2012 exekúciu zastavil z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, proti ktorému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, o ktorom doposiaľ Krajský súd v Trenčíne nerozhodol.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/157/2012, z pripojeného spisu 15Er/259/09 oprávnený (navrhovateľ), povinná N. N., č.k. Ex 66/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 09.03.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 25.03.2009. Následne výzvou z 02.06.2009 tunajší súd vyzval oprávneného na doloženie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom oprávnený podaním doručeným súdu 19.10.2009 doručil súd zmluvu o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/259/2009-17 z 12.02.2010 exekúciu v celosti zastavil z dôvodu, že oprávnený vymáhal plnenie na základe nespôsobilého exekučného titulu, proti ktorému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/147/2010-25 z 12.08.2010 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil z dôvodu, že exekučný titul zaväzoval povinného v celom rozsahu k plneniu v rozpore so zákonom. Prvostupňové rozhodnutie teda nadobudlo právoplatnosť 28.09.2010.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/160/2012, z pripojeného spisu 15Er/2738/08 oprávnený (navrhovateľ), povinný Q. C., č.k. Ex 10632/08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 04.12.2008, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 16.12.2008 a doručené exekútorovi 07.01.2009.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/169/2012, z pripojeného spisu 16Er/48/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný B. U., č.k. Ex 11455/08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 14.01.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 26.01.2009 a doručené exekútorovi 02.02.2009.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/178/2012, z pripojeného spisu 15Er/256/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný A. L., č.k. Ex 12583/08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 09.03.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v

zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 25.03.2009 a doručené exekútorovi 01.04.2009.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/179/2012, z pripojeného spisu 15Er/2731/08 oprávnený (navrhovateľ), povinná B. Z., č.k. Ex 10183//08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 02.12.2008, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 16.12.2008 a doručené exekútorovi 07.01.2009.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/256/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/24/09 oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. N., Ex 12468/08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 09.01.2009. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora 04.02.2009, ktoré bolo doručené exekútorovi 10.02.2009. Následne súd uznesením č.k. 15Er/24/09-17 z 19.03.2010 exekúciu sčasti zastavil z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok zaväzoval povinného k plneniu v rozpore so zákonom. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/244/2010-26 z 30.08.2010 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.02.2011. Následne tunajší súd uznesením 15Er/24/09-34 z 11.09.2012 exekúciu zastavil, proti ktorému rozhodnutiu sa odvolal oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/49/2013-51 z 26.03.2013. Prvostupňové uznesenie 15Er/24/2009-34 z 11.09.2012 potom nadobudlo právoplatnosť 16.04.2013.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/257/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/1278/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. T., Ex 4266/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 24.07.2009. Súd výzvou z 12.08.2009 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 08.09.2009 zaslal súdu jeho výzvu z 02.09.2009 zaslanú oprávnenému na doloženie požadovaného dokladu. Oprávnený podaním doručeným súdu 14.09.2009 požiadal súd o predĺženie lehoty na vybavenie o 60 dní a zároveň doručil súdu zmluvu o úvere. Oprávnený 19.11.2009 doručil súdu žiadosť o informáciu o stave konania. Následne tunajší súd uznesením 15Er/1278/09-14 z 03.03.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia a zároveň súdneho exekútora poveril dňa 08.03.2010 vymožením istiny v sume 87,82 eur. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/197/2010-23 z 13.05.2010 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Prvostupňové uznesenie 15Er/1278/09-14 z 03.03.2010 nadobudlo právoplatnosť 07.06.2010.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/258/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2786/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný F. K., Ex 12325/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.12.2009. Súd výzvou z 18.02.2010 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako aj všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 04.03.2010 oznámil, že po konzultácii s oprávneným sa rozhodol, že nebude vyzývať zástupcu oprávneného na predloženie žiadanej zmluvy. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2786/09-11 z 26.03.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere a zároveň podal odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/246/2010-26 z 19.08.2010 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že oprávnený predložil zmluvu o úvere a teda úlohou súdu bude v ďalšom konaní preskúmať súlad exekučného titulu s danou zmluvou o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2786/2009-34 z 12.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/377/2011-57 z 30.09.2011 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2786/2009-71 z 10.04.2012 exekučné konanie sčasti zastavil. Zároveň uznesením 15Er/2786/09-72 z 10.04.2012 exekúciu vyhlásil v celom rozsahu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/159/2012-85 z 01.08.2012 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Proti citovanému rozhodnutiu podal dovolanie oprávnený, o ktorom najvyšší súd zatiaľ nerozhodol.

Vo veciach, v ktorých podľa navrhovateľa súd neskoro rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (žaloby označené NZP) súd zistil nasledovné:

V súvislosti s návrhom v konaní pod spis. zn. 16C/159/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/2494/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. I., č.k. Ex 8303/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2494/2011-09 z 12.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.09.2011, následne súd uznesením 16Er/2494/2011-11 z 12.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28.11.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní pod spis. zn. 16C/161/2012 z pripojeného spisu 15Er/2943/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. S., č.k. Ex 13165/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 12.09.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/2943/2011-14 z 18.11.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.12.2011, následne súd uznesením 15Er/2943/2011-16 z 29.05.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.06.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/162/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/1397/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná F. S., č.k. Ex 5028/09, súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 06.08.2009. Písomným podaním z 18.08.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere. V podaní z 11.11.2009 súd vyzval exekútora, aby v lehote 10 dní doručil súdu úverovú zmluvu, uvedená výzva súdu bola zaslaná na vedomie i zástupcovi oprávneného. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/1397/2009-15 z 12.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/119/2010-25 z 16.04.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť 03.05.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1397/2009-30 z 20.07.2010 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.07.2010.

V súvislosti s návrhom v konaní pod spis. zn. 16C/166/2012 z pripojeného spisu 15Er/3145/2010, oprávnený (navrhovateľ), povinná G. C., č.k. Ex 13871/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 26.11.2010. Súd uznesením č.k. 15Er/3145/2010-9 z 14.12.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.01.2011, následne súd uznesením 15Er/3145/2010-10 z 25.02.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.03.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/171/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/1243/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná R. U., č.k. Ex 3743/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 20.07.2009. Písomným podaním z 05.08.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere. V podaní z 20.08.2009 exekútor vyzval oprávneného na doloženie požadovaných dokladov zo strany súdu, čo bolo zaslané na vedomie tun. súdu. Následne súd uznesením č.k. 16Er/1243/2009-11 z 29.10.2009 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu

nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/8/2010-22 z 18.02.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť 12.04.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1243/2009-26 z 29.04.2011 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 04.05.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/172/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2785/09 oprávnený (navrhovateľ), povinná C. O., Ex 11916/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.12.2009. Súd výzvou z 18.02.2010 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako aj všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 04.03.2010 oznámil, že po konzultácii s oprávneným sa rozhodol, že nebude vyzývať zástupcu oprávneného na predloženie žiadanej zmluvy. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2785/09-11 z 26.03.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere a zároveň podal odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/233/2010-23 z 29.07.2010 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že oprávnený predložil zmluvu o úvere v rámci odvolacej lehoty a teda úlohou súdu bude v ďalšom konaní preskúmať súlad exekučného titulu s danou zmluvou o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2785/2009-25 z 11.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia a zároveň súdneho exekútora dňa 16.11.2010 poveril vymožením istiny 560,96 eur. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/103/2011-45 z 28.04.2011 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2785/2009-47 z 04.07.2011 exekučné konanie sčasti zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10.08.2011. Následne súd uznesením 15Er/2785/09-61 z 29.11.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 6CoE/31/2013-78 z 26.02.2013 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Proti citovanému rozhodnutiu podal dovolanie oprávnený, o ktorom najvyšší súd zatiaľ nerozhodol.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/198/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2638/11 oprávnený (navrhovateľ), povinný E. F., Ex 8143/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 15.08.2011. Súd výzvou z 12.09.2011 vyzval súdneho exekútora na doloženie uzavretej rozhodcovskej doložky. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Podaním doručeným súdu 06.10.2011 oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2638/11-16 z 26.10.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2638/11-19 z 02.12.2011 exekučné konanie zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 03.01.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/199/2012 z pripojeného spisu 16Er/2460/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný C. X., č.k. Ex 11400/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 27.11.2009. Písomným podaním z 23.02.2010 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere a všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Následne súd uznesením č.k. 16Er/2460/2009-9 z 12.05.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 8CoE/146/2010-21 z 30.09.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie

poverenia zamietol. Prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť 10.11.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2460/2009-23 z 23.12.2010 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 03.01.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/201/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2815/10 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. C., Ex 13226/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.10.2010. Následne súd uznesením č.k. 16Er/2815/10-09 z 09.11.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený podal odvolanie, ktoré následne vzal späť, následne Krajský súd v Trenčíne uznesením 16CoE/49/11-27 z 31.03.2011 odvolacie konanie zastavil. Následne tunajší súd uznesením 16Er/2815/2010-30 z 27.05.2011 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.06.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/202/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2444/10 oprávnený (navrhovateľ), povinný S. Q., Ex 10497/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 10.09.2010. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2444/10-9 z 18.10.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. V rámci odvolacej lehoty oprávnený podal odvolanie, ktoré následne vzal späť, následne Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/57/11-27 z 22.02.2011 odvolacie konanie zastavil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2444/2010-29 z 27.04.2011 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27.05.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní pod spis. zn. 16C/208/2012 z pripojeného spisu 16Er/2502/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný M. D., č.k. Ex 8320/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2502/2011-9 z 11.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 03.09.2011, následne súd uznesením 16Er/2502/2011-11 z 12.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.10.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/213/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2786/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný F. K., Ex 12325/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.12.2009. Súd výzvou z 18.02.2010 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako aj všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 04.03.2010 oznámil, že po konzultácii s oprávneným sa rozhodol, že nebude vyzývať zástupcu oprávneného na predloženie žiadanej zmluvy. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2786/09-11 z 26.03.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere a zároveň podal odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/246/2010-26 z 19.08.2010 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že oprávnený predložil zmluvu o úvere v rámci odvolacej lehoty a teda úlohou súdu bude v ďalšom konaní preskúmať súlad exekučného titulu s danou zmluvou o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2786/2009-34 z 12.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia a zároveň súdneho exekútora dňa 16.11.2010 poveril vymožením istiny 197,84 eur. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2786/09-53 z 03.05.2011 doplnil výrokovú časť uznesenia spis. zn. 15Er/2786/09-34 z 12.11.2010 v rozsahu ako je uvedené v uvedenom uznesení. Proti citovaným uzneseniam podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/377/2011-57 z 30.09.2011 tak, že uznesenia okresného súdu v celom rozsahu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2786/2009-71 z 10.04.2012 exekučné konanie sčasti zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 09.05.2012. Následne súd uznesením 15Er/2786/09-72 z 10.04.2012 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/159/2012-85 z 01.08.2012 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie 15Er/2786/09-72 z 10.04.2012 nadobudlo právoplatnosť 06.09.2013.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/216/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/131/10 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. E., Ex 14018/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.01.2010. Súd výzvou z 18.02.2010 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako aj všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 04.03.2010 oznámil, že po konzultácii s oprávneným sa rozhodol, že nebude vyzývať zástupcu oprávneného na predloženie žiadanej zmluvy. Následne súd uznesením č.k. 15Er/131/10-11 z 29.03.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere a zároveň podal odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/256/2010-33 z 29.07.2010 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že oprávnený predložil zmluvu o úvere v rámci odvolacej lehoty a teda úlohou súdu bude v ďalšom konaní preskúmať súlad exekučného titulu s danou zmluvou o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/131/2010-36 z 18.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia v celom rozsahu zamietol. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/113/2011-49 z 31.05.2011 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/131/2010-51 z 26.08.2011 exekučné konanie v celosti zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.10.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/222/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2507/11 oprávnený (navrhovateľ), povinný Q. E., Ex 8284/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2507/11-11 z 30.08.2011 žiadosť exekútora o udelenie poverenia v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/500/2011-24 z 09.05.2012 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Prvostupňové uznesenie 15Er/2507/11-11 z 30.08.2011 nadobudlo právoplatnosť 01.06.2012. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2507/2011-39 z 11.07.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 17.07.2012.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/237/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2816/10 oprávnený (navrhovateľ), povinná G. C., Ex 13295/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.10.2010. Následne súd uznesením č.k. 16Er/2816/10-9 z 23.11.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. V rámci odvolacej lehoty oprávnený podal odvolanie, ktoré následne vzal späť, následne Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/108/11-26 z 05.04.2011 odvolacie konanie zastavil. Následne tunajší súd uznesením 16Er/2816/2010-27 z 20.07.2011 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.08.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/255/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2494/11 oprávnený (navrhovateľ), povinná B. T., Ex 8428/11, ktorý je pripojený k spisu 16C/173/2012 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/2494/2011-10 z 22.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.09.2011, následne súd uznesením 15Er/2494/2011-11 z 07.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.10.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/262/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2496/11 oprávnený (navrhovateľ), povinná O. O., Ex 8258/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011. Súd výzvou z 22.08.2011 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Podaním doručeným súdu 13.09.2011 oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2496/11-12 z 19.09.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11.10.2011. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2496/11-13 z 28.10.2011 exekučné konanie zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.11.2011.

Vo veciach, v ktorých podľa navrhovateľa súd neskoro rozhodol o zmene exekútora (žaloby označené ZE) súd zistil nasledovné:

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/167/2012 z pripojeného spisu 15Er/97/2007 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. C., Ex 47/07 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 15.10.2009. Podaním z 21.10.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. V liste doručenom súdu 11.12.2009 súdny exekútor oznámil súdu, že zasiela exekučný spis a vyčíslenie trov exekúcie. Následne tunajší súd uznesením č.k. 15Er/97/2007-12 z 13.01.2010 žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Q. E.. Zároveň povinného zaviazal k náhrade trov pôvodnému súdному exekútorovi JUDr. K.. Dňa 13.01.2010 vydal poverenie pre nového súdneho exekútora JUDr. Q. E.. Proti citovanému uzneseniu vo výroku o trovách konania podal odvolanie pôvodný súdny exekútor, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/154/2010-31 z 30.04.2010 tak, že prvostupňové uznesenie vo výroku o trovách exekúcie zmenil tak, že pôvodnému súdnému exekútorovi priznal právo na trovy exekúcie vo výške 64,78 eur. Nový exekútor prevzal exekučný spis 18.01.2010, exekúcia nie je dodnes skončená.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/189/2012 z pripojeného spisu 16Er/97/2007 oprávnený (navrhovateľ), povinný A. Z., Ex 50/07 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 15.10.2009. Podaním z 22.10.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. V liste doručenom súdu 03.11.2009 súdny exekútor požiadal o predĺženie lehoty o 30 dní. Následne tunajší súd uznesením č.k. 16Er/97/2007-16 z 08.02.2010 žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Q. E.. Zároveň povinného zaviazal k náhrade trov pôvodnému súdnému exekútorovi JUDr. K.. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.04.2010 a v časti o trovách 24.04.2010. Nový exekútor prevzal exekučný spis 10.05.2010, exekúcia nie je dodnes skončená.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/193/2012 z pripojeného spisu 16Er/280/2005 oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. N., Ex 174/05 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 24.09.2010. Podaním z 01.02.2011 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. V liste doručenom súdu 14.02.2011 súdny exekútor doručil súdu exekučný spis a vyčíslenie trov exekúcie. Následne tunajší súd uznesením č.k. 16Er/280/2005-20 z 03.03.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok a oprávneného zaviazal nahradiť pôvodnej súdnej exekútorke JUDr. E. trovy exekúcie vo výške 70,26 eur. Proti citovanému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/345/2011-29 z 30.06.2011 tak, že prvostupňové uznesenie v celom rozsahu potvrdil, prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť 24.08.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/205/2012 z pripojeného spisu 15Er/1710/2005 oprávnený (navrhovateľ), povinná P. A., Ex 1182/05 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 24.09.2010. Podaním z 20.10.2010 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. Následne tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1710/2005-10 z 04.03.2011 žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Q. E.. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11.04.2011. Súd následne podaním z 04.03.2011 opätovne vyzval pôvodného súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu za účelom jeho doručenia novému exekútorovi, následne ho vyzval na uvedené i výzvou z 07.06.2011.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/209/2012 z pripojeného spisu 15Er/720/2007 oprávnený (navrhovateľ), povinná B. D., Ex 997/07 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 15.10.2009. Podaním z 21.10.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. Súdny exekútor doručil žiadaný exekučný spis tunajšiemu súdu 11.12.2009. Následne tunajší súd podaním z 01.02.2010 opätovne vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie, ktorú špecifikáciu súdny exekútor doručil súdu 19.02.2010. Dňa 24.05.2010 doručil súdu oprávnený žiadosť o informáciu o stave konania. Následne tunajší súd uznesením č.k. 15Er/720/2007-17 z 27.05.2010 žiadosti oprávneného

o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Q. E.. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 02.06.2010. Exekučný spis bol doručený novému exekútorovi 02.06.2010.

V súvislosti s návrhom v konaní 16C/214/2012 z ftc. pripojeného spisu 15Er/1761/2005 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. C., Ex 1285/05 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 24.09.2010. Podaním z 20.10.2010 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. Následne tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1761/2005-10 z 16.04.2012 žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Q. E.. Uvedené rozhodnutie zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu šetrenia neznámeho pobytu povinného.

Okresný súd vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení do 31.12.2012, § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. Zákona č. 514/2003 Z.z., § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012, § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení platnom od 31.12.2012, § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z..

Vychádzajúc z uvedeného skutkového stavu a právneho posúdenia veci prijal okresný súd tieto závery:

Vo všetkých podaných návrhoch sa navrhovateľ domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza v jednotlivých exekučných konaniach. Pokiaľ ide o odporcom namietané nedostatky návrhov na začatie konania, súd konštatuje, že návrhy navrhovateľa v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania, pričom neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávne úradnému postupu zo strany exekučného súdu, nie je podľa názoru súdu takou vadou návrhu, ktorá by bránila súdu vo veci ďalej konať, i keď súd plne prisvedčuje argumentácii odporcu, že navrhovateľ by mal jasným spôsobom identifikovať súdne konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda, o to zvlášť, že v namietanom súdnom konaní bol účastníkom konania. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej aj nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Navrhovateľ v prejednávanej veci v návrhoch poskytol súdu len tvrdenie, že v každej veci podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, na ktorú odporca nereagoval pozitívne. Pokiaľ navrhovateľ vykonal dôkaz, a to vyžiadať od odporcu príslušný spis, ktorý sa týka podanej žiadosti o prerokovanie nároku, súd tento dôkaz nevykonal, keďže odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 18.03.2013 nepoprel, že navrhovateľ mu takéto žiadosti predložil, pričom prvé žiadosti mu boli doručené dňa 23.04.2012. Z vyjadrenia odporcu tiež vyplynulo, že navrhovateľ mu neposkytol ani napriek opakovaným výzvam v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť, potrebnú pre prerokovanie jeho nároku, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený. Keďže požadované údaje k žiadosti o predbežné prerokovanie navrhovateľ nedoplnil, nepovažuje MS SR ako orgán príslušný na prerokovanie žiadosti nárok navrhovateľa za predbežne prerokovaný. Za tohto stavu, keď navrhovateľ tvrdil, že žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podal a odporca potvrdil, že navrhovateľ takéto žiadosti na ministerstvo doručil, súd uzavrel, že žiadosti o predbežné prerokovanie navrhovateľom boli podané v deň 23.04.2012 až 25.09.2012, nárok bol uplatnený na základe žiadostí o predbežné prerokovanie nároku, a to vo všetkých predmetných konaniach a s ohľadom na skutočnosť, že nárok navrhovateľa uspokojený nebol v lehote do šiestich mesiacov odo dňa prijatia všetkých žiadostí, súd považoval podmienku predbežného prerokovania nároku za splnenú. Súd nevidel v podaní predmetných návrhov pred uplynutím šesťmesačnej lehoty prekážku v súdnych konaniach o nárokoch navrhovateľa, pretože uvedená šesťmesačná lehota uplynula dňa 23.10.2012 a v nasledujúcich dňoch a je zrejme, že k uspokojeniu nároku navrhovateľa nedošlo. Vychádzajúc z právnej úpravy § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 citovaného zákona platného do 31.12.2012 nemožno i v takomto prípade uprieť navrhovateľovi právo obrátiť sa na súd s nárokom na náhradu škody. Zákon podľa tejto úpravy nespájal s nedostatkami žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a neposkytnutím následnej súčinnosti žiadateľa dôsledok zániku nároku na náhradu škody.

Podľa právnej úpravy platnej v čase tvrdeného nesprávneho úradného postupu súdu a vzniku škody sa za nesprávny úradný postup považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri

výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody pritom má len ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. V zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť pre naplnenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci splnené všeobecné podmienky, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Navrhovateľ ani v jednom uplatňovanom nároku nepreukázal splnenie ani jedného zo zákonných predpokladov zodpovednostného právneho vzťahu. Takmer vo všetkých návrhoch navrhovateľ nesprávny úradný postup Okresného súdu Prievidza vidí v bezdôvodnej nečinnosti exekučného súdu, ktorý nerozhodol o konkrétnom podaní v zákonnej lehote, konal nesústreďene a so zbytočnými prietahmi, resp. vydal nesprávne rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V prvom rade súd udáva, že navrhovateľ mal možnosť domáhať sa ochrany svojho práva na súdnu ochranu, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, je kompetentný preskúmať len ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä z pohľadu troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu. Súadne a tým i exekučné konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa - krajské súdy, NS SR. V prípade, ak by sa zbytočných prietahov dopustil, napr. NS SR, poškodený subjekt by sa mal obrátiť na okresný súd, aby konštatoval, že jeho nadriadený orgán sa dopustil zbytočných prietahov. Postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je zjavne absurdné a len potvrdzuje, že konštatovať existenciu prietahov v súdnom konaní je oprávnený Ústavný súd SR. Uvedené uvádza aj dôvodová správa k novele zákona č. 514/2003 Z.z. vykonaná zákonom č. 412/2012 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2013. I keď súd v predmetnom konaní vzhľadom na tvrdený okamih spôsobenia škody, postupuje podľa znenia zákona účinného do 31.12.2012 zastáva názor, že v zmysle § 9 ods. 1 citovaného zákona, je dôležité pri skúmaní existencie nesprávneho úradného postupu a porušenia povinnosti urobiť určitý úkon v ustanovenej lehote, pri skúmaní nečinnosti orgánu verejnej moci a skúmaní zbytočných prietahov v konaní alebo iného zásahu vychádzať z horeuvedených záverov, pretože i samotná súdna prax v tejto oblasti vyvolala potrebu uviesť výslovne do právnej úpravy možnosť vychádzať v takýchto konaniach o náhradu škody len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy konaní, prípadne žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní v tomto smere, právoplatného rozhodnutia ES pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia ÚS SR o ústavnej sťažnosti, ktorým ÚS SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (viď znenie § 9 citovaného zákona s účinnosťou od 1.1.2013). Uvedené je dôležité nielen z pohľadu kompetencie príslušného orgánu posudzovať prietahy konaní, resp. porušenia ústavného práva, ale i z pohľadu splnenia si všeobecnej preventívnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka, keďže si navrhovateľ nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na majetku (napríklad vo veci Nálezu ÚS SR III. ÚS 69/2011 z 03.05.2011 ústavný súd konštatoval, že účastník konania, ktorý počas tvrdenej nečinnosti súdu neprejaví navonok svoju nespokojnosť s jeho postupom, postupuje v rozpore so zásadou vigilanti bus iura (každý nech si stráži svoje práva), čo možno pripísať iba na ľarchu účastníka. I keď predmetom konania o nárokoch navrhovateľa je skúmanie nesprávneho úradného postupu súdu a s tým vzniknutú majetkovú škodu alebo nemajetkovú ujmu, súd považuje za správne poukazovať i na rozhodnutia ÚS SR, pretože v konaniach pred ústavným súdom, kde sa posudzuje porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa v podstate skúmajú a vyhodnocujú tie isté okolnosti, ako je zákonná lehota na rozhodnutie, ostatné okolnosti prípadu, úkony súdu, úkony účastníka konania, zložitost' veci a podobne. Preto súd poukazuje napríklad na rozhodnutie ÚS SR napr. vo veci I.ÚS 16/02, kde sa okrem iného konštatuje, že pri posúdení či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ústavný súd prihliada síce na lehoty,

ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. I keď v danej veci išlo o nedodržanie lehoty na rozhodnutie vo veci samej, ústavný súd prihliadol na jednotlivé úkony súdu, osobitosť konania, na vyhotovenie rozsudku, ktorý obsahoval podrobnú skutkovú, právnu analýzu súdnej veci vrátane odvolania sa na príslušnú judikatúru NS SR, ÚS SR a podobne.

V tejto súvislosti súd udáva, že i keď v niektorých exekučných konaniach nebol urobený úkon alebo vydané rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote (§ 9 ods. 1 citovaného zákona), nemožno bez zohľadnenia ďalších okolností veci konštatovať, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu. I keď by takýto nesprávny úradný postup súdu bol daný, navrhovateľ vôbec nepreukázal vznik škody alebo nemajetkovej ujmy priamo vyvolanej týmto nesprávnym úradným postupom. Je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že v niektorých exekučných konaniach bola dĺžka konania ovplyvnená aj správaním navrhovateľa a súdneho exekútora, ktorí na opakované výzvy súdu nereagovali, dokonca súdny exekútor odmietol vyzvať oprávneného postupom podľa § 40 Exekučného poriadku na predloženie súdom žiadaných písomností. Takýto postoj je prejavom nedostatočného záujmu účastníka konania o odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa účastník mohol nachádzať a rozhodnutie súdu bolo preto ovplyvnené aj procesnou pasivitou oprávneného, teda v tomto konaní navrhovateľa (viď napr. Nález ÚS SR I.ÚS 41/02 z 25.06.2003).

V prvom rade preto súd skúmal, či navrhovateľ podal v predmetných exekučných konaniach sťažnosť predsedovi súdu na prieťahy v konaní v snahe docieľiť urýchléné rozhodnutie vo veci. Bolo zistené, že vo vyššie uvedených exekučných veciach navrhovateľ podal sťažnosť iba vo veci 15Er/1761/2005 (súvis s konaním 16C/214/2012) v podaní z 20.03.2012, ktorá sťažnosť bola predsedom súdu posúdená ako opodstatnená, odpoveď pod Spr 461/2012 v liste zo dňa 16.04.2012. Predsedom súdu boli konštatované prieťahy v uvedenom konaní, čo bolo spôsobené zaťaženosťou exekučného oddelenia a snahou vybavovať veci efektívne (rozhodnúť o návrhu a postúpiť exekučný spis súčasne). Rovnako nemal súd preukázané, že by navrhovateľ uplatnil svoje právo podaním sťažnosti Ústavnému súdu SR pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, práva vlastníť majetok a práva na ochranu majetku a podobne. Pokiaľ sa navrhovateľ na Ústavný súd s takýmito sťažnosťami obrátil, boli tieto sťažnosti odmietnuté z dôvodu nedostatku zákonom predpísaných náležitostí podania sťažovateľa, ako bolo neuvedenie spisových značiek, pod ktorými sa namietané konania viedli, nedoručenie písomných podkladov - príloh a podobne. Okrem iného Ústavný súd SR vo viacerých rozhodnutiach konštatoval, že ústavný súd nemôže nahradzovať úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie (len príkladmo napr. II.ÚS 211/2012 z 03.07.2012, IV.ÚS 374/2012 z 09.08.2012). Je teda zrejmé, že navrhovateľ v predmetných konaniach neurobil žiadne úkony, ktoré by viedli k snahe docieľiť urýchléné konanie vo veci. V niektorých veciach podal oprávnený žiadosť o informáciu o stave konania namiesto toho, aby reagoval na výzvu súdu predložiť žiadané listiny.

Ďalej súd pre všetky prejednávané veci udáva, že navrhovateľ uplatňuje svoj nárok na náhradu škody s poukazom na exekučné konania, v ktorých navrhol vykonať exekúciu alebo viedol exekúciu na svoj návrh na podklade exekučného titulu, a to vo väčšine prípadov rozhodcovského rozsudku, ktorý bol v mnohých súdnych rozhodnutiach prvostupňových ako i odvolacích súdov a nakoniec i súdu NS SR (napríklad uznesenie NS SR 3Cdo/146/2011 z 13.10.2011) vyhodnotený ako nezákonný exekučný titul, tzv. nulité rozhodnutie, ktoré nikdy účinky vykonateľného rozhodnutia nemalo, nikdy platne nepriznalo navrhovateľovi žiadne plnenie práve z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, ktorú má navrhovateľ vo všetkých úverových zmluvách upravenú identicky. V takýchto exekučných konaniach s prihliadnutím na oprávneným predkladané exekučné tituly preto nemohol vzniknúť nesprávny úradný postup, v príčinnej súvislosti s ktorým by navrhovateľovi mohla vzniknúť škoda alebo nemajetková ujma. Pokiaľ tvrdí navrhovateľ, že v období nečinnosti súdu mu vznikla škoda ako náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov, na udržanie a správu informačného systému, administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania, toto svoje tvrdenie ničím nepreukázal. Je zrejmé, že pokiaľ navrhovateľ spravuje svoje vymáhané pohľadávky v informačnom systéme, náklady na tento systém si musí pokryť sám, tieto náklady nemôžu byť zvýšené v dôsledku prípadného oneskoreného rozhodnutia súdu. Ani prípadné podanie žiadosti o informáciu o

stave konania, podanie sťažnosti, ktoré podával vo väčšine prípadov ako hromadné žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti bez uvedenia čísiel súdnych exekučných spisov, nemohlo vyvolať u navrhovateľa náklady v každej jednotlivéj veci tak, ako tvrdí. Preto tvrdenie navrhovateľa o možnej škode je len hypotetické, účelové a ničím nepodložené o to viac, že informačný systém navrhovateľa neposkytuje zrejme navrhovateľovi ani základnú informáciu pre súd, a to číslo exekučného konania, pod ktorým sa na súde namietané exekučné konanie viedlo.

Vo veciach podaných návrhov navrhovateľa (označených v návrhu ako „ISTINA RS“) namietal navrhovateľ nesprávny úradný postup súdu, ktorý mal spočívať jednak v rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej lehote, a to zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia z dôvodu neuznania rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu. Tvrdil, že exekučný súd zasahujúc do skutkových a právnych tvrdení obsiahnutých v rozhodcovskom rozsudku sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu, pričom nebol ani legitímne schopný k vykonávaniu takýchto úkonov. Súd vytvoril stav reálnej nevykonalosti istiny a príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Na jednej strane existuje relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý už nie je možné zrušiť a je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu na zapltenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci rozhodnutej.

Keďže v danom prípade vo vyššie uvedených preskúmaných exekučných veciach, v súvislosti s návrhmi označenými navrhovateľom ISTINA RS nedošlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, súd sa vznesenou námietkou premičania zo strany odporcu nezaoberal, keďže nebola vznesená pre preskúmané exekučné veci.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní (zákon č. 244/2002 Z.z.) súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví okrem iného i z dôvodu ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo c/.

Vychádzajúc zo skutkových tvrdení navrhovateľa v jednotlivých konaniach tak ako súd uviedol vyššie a bližšie odôvodní v nasledujúcom texte, s poukazom na citované ustanovenia zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd nepovažoval návrhy navrhovateľ za dôvodné. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti výklad pojmu nesprávneho úradného postupu, ktorý uviedol NS SR vo svojom rozsudku 4Cdo/24/2004, uverejnený pod publikačným č. Rc 23/2011, podľa ktorého pojem nesprávny úradný postup nemá legálnu definíciu, v súlade s rozhodovacou praxou súdov ho možno vymedziť ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý - či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu alebo s ňou nesúvisí, nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Z uvedeného teda vyplýva, že postup súdu zahrňujúci právne posúdenie vecí, skutočnosť, že súd je oprávnený v exekučnom konaní preskúmať exekučný titul, na tento účel zistiť skutkový stav, vybrať, aplikovať zvolený právny predpis na skutkový stav, ktorý následne nájde výraz vo vydanom rozhodnutí, nemožno považovať za nesprávny úradný postup na účely zákona č. 514/2003 Z.z. a zodpovednosť štátu za takýto nesprávny úradný postup je vylúčená. Už vôbec neprichádza do úvahy zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pretože ani jedno rozhodnutie z tohto druhu nebolo zrušené pre nezákonnosť. Navrhovateľ sa však svojho práva na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia ani nedovoľáva. Oprávnenie a zároveň povinnosť exekučného súdu skúmať exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu pred udelením poverenia vyplýva nielen z horecitovaných zákonných ustanovení, ale i z takmer jednotnej a dlhodobej súdnej praxe, podporovanej i rozsudkami Súdneho dvora Európskej únie, a to najmä vo veci Asturcom Telecomunicaciones SL proti Cristina Rodríguez Nogueira (C-40/08), ktorý rozhodol pri riešení prejudiciálnej otázky v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami o otázke právomoci vnútroštátneho súdu v tom zmysle, že súd môže ex offo preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne

procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takomto prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný. Súd len príkladmo dáva do pozornosti ďalej i uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13.10.2011, uverejnené pod Rc 46/2012, kde právna veta znie: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný“. V zmysle uvedeného rozhodnutia je správnosť postupu exekučného súdu, ktorý „vstupuje“ do rozsudku rozhodcovského súdu a posudzuje platné uzavretie rozhodcovskej doložky potvrdená, pričom súd udáva, že i pred vydaním tohto uznesenia NS SR bola súdna prax v exekučných konaniach v tomto smere takmer jednotne ustálená. Súd však uvádza, že NS SR v citovanom rozhodnutí uvádza i záver, že keby súd akceptoval vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc, išlo by o akceptáciu rozhodnutia nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Preto je podľa názoru súdu nesprávny názor navrhovateľa, že vydaný rozhodcovský rozsudok tvorí prekážku veci rozhodnutej, pretože rozhodcovský rozsudok ako tzv. paakt, nikdy nemal účinky právoplatného a vykonateľného rozsudku (viď i ÚS IV. 78/2011). Právna teória definuje tzv. ničotný akt /paakt/ i v tých prípadoch, keď vydal akt niekto, kto k tomu nemal právomoc. Ničotný akt nemá účinky právneho aktu, môže však mať účinky obdobné ako neplatný právny úkon, t.z. môže zakladať záväzok toho, kto ničotný akt vydal k náhrade škody voči tomu, kto bol v dobrej viere, že ide o právny akt štátneho orgánu. Na podporu toho záveru súd poukazuje na § 106 ods. 1 O.s.p., v ktorom je upravený postup súdu na prejednanie veci aj vtedy, ak sa zistí, že vec nemôže byť podľa práva SR podrobená rozhodcovskej zmluve, alebo že rozhodcovská zmluva je neplatná. Pokiaľ teda rozhodcovská zmluva alebo doložka je neplatná, nebráni to veriteľovi uplatňovať svoje právo na súde bez hrozby prekážky veci rozsúdenej v prípade vydania rozhodcovskom rozsudku (v opačnom prípade by sa pripustil stav, že „hocikto“, kto nemal akékoľvek oprávnenie a rozhodol vec rozhodcovským rozsudkom, pričom na takýto rozsudok by sa hľadelo ako právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, síce nepoužiteľné pre exekučné konania, avšak platne zaväzujúce k určitému plneniu, čo je neprípustné). NS SR pripustil možnosť exekučného súdu skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku z hľadísk uvedených v § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a následne exekúciu zastaviť ďalej aj v uznesení sp. zn. 5Cdo/291/2010 z 29.03.2011. I z rozhodovacej činnosti ÚS SR - uznesenie IV.ÚS 60/2011 zo dňa 03.03.2011, v ktorom Ústavný súd SR odmietol sťažnosť práve navrhovateľa v súvislosti postupom OS Prievidza vo veci 16Er/2085/2009, v ktorom bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, keď uviedol, že pokiaľ je podmienka existencie vnútroštátneho práva prikazujúceho za určitých okolností prieskum materiálnej stránky rozhodcovského rozsudku v rámci rozhodovania o návrhu na výkon rozhodcovského rozsudku splnená (§ 45 zákona o rozhodcovskom konaní/), potom postup všeobecného súdu, ktorý z toho vyvodí dôsledky vyplývajúce zo slovenského právneho poriadku, je legitímny.

V zmysle uvedeného sú potom tvrdenia navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe súdu vo všetkých uplatnených nárokoch neopodstatnené, preto navrhovateľovi nemohla za žiadnych okolností vzniknúť tvrdená materiálna škoda, resp. nemateriálna ujma. Pokiaľ exekučný súd dôsledne a precízne posudzoval platnosť rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky a vyvodil právny záver, že táto rozhodcovská doložka je neplatná, rozhodcovský súd nemal teda oprávnenie vec prejednať a rozhodnúť rozsudkom, bol tento jeho postup tak ako súd vysvetlil vyššie legitímny. Uvedené platí i pre prípady, keď súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu neplatnosti dohody o vyplnení zmenky, na základe ktorej rozhodcovský súd priznal plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Pokiaľ navrhovateľ predkladal na vykonanie exekúcie exekučný titul, ktorý jeho pričinením bol vydaný orgánom, ktorý na to nemal oprávnenie (rozhodcovské doložky si oprávnený vopred pripravil vo Všeobecných obchodných podmienkach k zmluve o úvere), alebo z dôvodu prisúdenia plnenia v rozpore so zákonom, nemôže sa teraz odvolávať na nemožnosť ďalšieho uplatnenia svojho práva zo zmlúv o úvere pred súdom v dôsledku veci rozsúdenej. Tento stav zapríčinil jedine oprávnený a pokiaľ mu vznikla škoda alebo nemajetková ujma, zodpovedá si za ňu sám. Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že exekučné súdy oprávnenému (navrhovateľovi) zamietali žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

na základe predkladaných rozhodcovských rozsudkov už od roku 2009, preto nemohol odôvodnene očakávať aj v nasledujúcich rokoch, že súd bude na základe obdobných exekučných titulov exekúciu pripúšťať a vydávať poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnený pritom neustále predkladal tieto exekučné tituly na vykonanie exekúcie napriek už dlhšiu dobu ustálenej súdnej praxi. Pre úplnosť sa však súd zaoberá v každom jednotlivom konaní tvrdeniami navrhovateľa o nečinnosti súdu.

Vo veci pod spis. zn. 16C/155/2012 (vec sa týka konania 15Er 274/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 18.01.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 07.03.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 48 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/155/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/274/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinná A. C., č.k. Ex 918/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 07.02.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/274/2011-10 z 21.02.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15.03.2011, následne súd uznesením 15Er/274/2011-11 z 02.05.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.05.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/190/2012 (vec sa týka konania 16Er/2510/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 24.08.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 357 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/190/2012, z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2510/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinný F. N., č.k. Ex 8287/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2510/2011-10 z 11.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.09.2011, následne súd uznesením 16Er/2510/2011-11 z 13.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.11.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/203/2012 (vec sa týka konania 16Er/2498/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 23.03.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 18.11.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 240 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/203/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2498/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinná B. S., č.k. Ex 12625/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2498/2011-10 z 12.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.09.2011, následne súd uznesením 16Er/2498/2011-21 z 02.12.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15.12.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/225/2012 (vec sa týka konania 15Er 104/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 14.12.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 21.02.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 69 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/225/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/104/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinná B. N., č.k. Ex 18492/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 20.01.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/104/2011-10 z 31.01.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/332/2011-21 z 28.12.2011 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že sa plne stotožňuje i s konštatovaním súdu prvého stupňa, že dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľná zmluvná podmienka. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/104/2011-32 z 22.03.2012 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13.04.2012.

Vo veci pod spis. zn. 16C/226/2012 (vec sa týka konania 16Er 164/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 04.01.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 24.02.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 51 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/226/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/164/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný P. S., č.k. Ex 162/11

súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 26.01.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/164/2011-10 z 08.02.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.03.2011, následne súd uznesením 16Er/164/2011-11 z 10.05.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.05.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/233/2012 (vec sa týka konania 16Er/2444/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 25.05.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 19.08.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 86 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/233/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2444/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. O., č.k. Ex 7633/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 28.07.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2444/2011-10 z 04.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.02.2012, následne súd uznesením 16Er/2444/2011-29 z 21.03.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11.04.2012.

Vo veci pod spis. zn. 16C/234/2012 (vec sa týka konania 15Er/90/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 30.11.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 21.02.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 83 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/234/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/90/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinná S. C., č.k. Ex 17433/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 17.01.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/90/2011-10 z 26.01.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.02.2011, následne súd uznesením 15Er/90/2011-11 z 29.04.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24.05.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/242/2012 (vec sa týka konania 16Er/1568/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 07.04.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 21.06.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 75 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/242/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/1568/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný R. E., č.k. Ex 5640/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 20.05.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/1568/2011-12 z 24.05.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.07.2011, následne súd uznesením 16Er/1568/2011-14 z 18.07.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27.07.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/250/2012 (vec sa týka konania 16Er/2041/2012) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 03.05.2012, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 11.07.2012, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 69 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/250/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2041/2012, oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. D., č.k. Ex 6986/12 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 11.06.2012. Súd uznesením č.k. 16Er/2041/2012-11 z 26.06.2012 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 04.08.2012, následne súd uznesením 16Er/2041/2012-13 z 30.08.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.09.2012.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo všetkých uvedených veciach č.k. 16C/155/2012, 16C/190/2012, 16C/203/2012, 16C/225/2012, 16C/226/2012, 16C/233/2012, 16C/234/2012, 16C/242/2012, 16C/250/2012 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd bezdôvodne nečinný, keďže súd zistil, že o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol súd v lehote 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia. Tak, ako súd vysvetlil vyššie, doba na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlad exekučného titulu so zákonom, neplynula, pričom súd rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať

platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom. Exekučné konanie bolo následne zastavené. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva, teda plnenia, ktoré navrhol vymôcť v exekučnom konaní, v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil súd vyššie, v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniť zastavenie exekučného konania.

Vo veci pod spis. zn. 16C/168/2012 (vec sa týka konania 15Er/1285/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 31.03.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 07.06.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 68 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/168/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/1285/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinný E. H., č.k. Ex 5164/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 29.04.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/1285/2011-10 z 23.05.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.07.2011, následne súd uznesením 15Er/1285/2011-12 z 01.08.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 09.09.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/173/2012 (vec sa týka konania 15Er/2494/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 20.05.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 18.11.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 182 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/173/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2494/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinná B. T., č.k. Ex 8428/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/2494/2011-10 z 22.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.09.2011, následne súd uznesením 15Er/2494/2011-11 z 07.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.10.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/174/2012 (vec sa týka konania 15Er/1121/2010) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 16.03.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 153 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/174/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/1121/2010 oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. T., č.k. Ex 2671/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 26.04.2010. Súd uznesením č.k. 15Er/1121/2010-10 z 25.05.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok v súvislosti so zmenkou, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok v rozpore so zákonom. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/317/2010-20 z 16.12.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že sa plne stotožňuje i s konštatovaním súdu prvého stupňa v tom smere, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1121/2010-30 z 28.04.2011 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.05.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/175/2012 (vec sa týka konania 16Er/2815/2010) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 11.08.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 30.01.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 172 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/175/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2815/2010 (ktorý je pripojený v spise 16C/201/2012) oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. C., Ex 13226/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.10.2010. Súd uznesením č.k. 16Er/2815/2010-09 z

09.11.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok v súvislosti so zmenkou, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok v rozpore so zákonom, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.12.2010. Proti citovanému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, pričom v podaní doručenom súdu 20.01.2011 oprávnený oznámil, že netrvá na podanom odvolaní, následne Krajský súd v Trenčíne uznesením 16CoE/49/2011-27 z 31.03.2011 odvolacie konanie zastavil, následne tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2815/2010-30 z 27.05.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.06.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/176/2012 (vec sa týka konania 15Er/380/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 01.02.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 01.04.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 59 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/176/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/380/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinný R. C., č.k. Ex 1980/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 18.02.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/380/2011-10 z 09.03.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/333/2011-22 z 16.08.2011 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že sa plne stotožňuje i s konštatovaním súdu prvého stupňa v tom smere, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/380/2011-54 z 11.04.2013 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 09.05.2013.

Vo veci pod spis. zn. 16C/184/2012 (vec sa týka konania 16Er/2170/2010) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 13.07.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 18.11.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 128 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/184/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2170/2010 oprávnený (navrhovateľ), povinný N. I., č.k. Ex 8983/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 13.08.2010. Súd uznesením č.k. 16Er/2170/2010-10 z 20.09.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/449/2010-21 z 29.12.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že sa plne stotožňuje i s konštatovaním súdu prvého stupňa v tom smere, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2170/2010-28 z 22.02.2011 exekučné konanie zastavil, súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28.02.2011 a v časti trov 16.03.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/195/2012 (vec sa týka konania 15Er/2943/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 15.07.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 09.12.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 147 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/195/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2943/2011 (ktorý je pripojený v spise 16C/161/2012) oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. S., č.k. Ex 13165/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 12.09.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/2943/2011-14 z 18.11.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.12.2011, následne súd uznesením 15Er/2943/2011-16 z 29.05.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.06.2012.

Vo veci pod spis. zn. 16C/227/2012 (vec sa týka konania 16Er/463/2012) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 19.01.2012, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 13.04.2012, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 85 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/227/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/463/2012 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. K., č.k. Ex 690/12 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 14.2.2012. Súd uznesením č.k. 16Er/463/2012-13 z 09.03.2012 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatne rozhodcovskej doložky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o

ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 2CoE/391/2012-33 z 22.11.2012 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že sa stotožňuje so stanoviskom súdu prvého stupňa, že dohodu o vyplnení zmenky je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/463/2012-43 z 25.01.2013 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.02.2013.

Vo veci pod spis. zn. 16C/231/2012 (vec sa týka konania 16Er/3142/2010) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 17.09.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 27.01.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 132 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/231/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/3142/2010, oprávnený (navrhovateľ), povinná G. E., č.k. Ex/14315/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 26.11.2010. Súd uznesením č.k. 16Er/3142/2010-09 z 08.12.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.01.2011, následne súd uznesením 16Er/3142/2010-10 z 18.01.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov konania nepriznal, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10.02.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/238/2012 (vec sa týka konania 16Er/295/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 17.01.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 22.03.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 64 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/238/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/295/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinná T. C., č.k. Ex 854/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 09.02.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/295/2011-10 z 04.03.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.03.2011, následne súd uznesením 16Er/295/2011-13 z 16.05.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24.05.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/246/2012 (vec sa týka konania 16Er/2427/2010) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 15.07.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 30.01.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 199 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/246/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2427/2010 oprávnený (navrhovateľ), povinný S. S., Ex 9982/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 09.09.2010. Súd uznesením č.k. 16Er/2427/2010-10 z 22.10.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok v súvislosti so zmenkou, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok v rozpore so zákonom, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.03.2011. Proti citovanému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, pričom v podaní doručenom súdu 20.01.2011 oprávnený oznámil, že netrvá na podanom odvolaní, následne Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/68/2011-25 z 10.02.2011 odvolacie konanie zastavil, následne tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2427/2010-28 z 17.05.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.05.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/248/2012 (vec sa týka konania 15Er/1569/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 07.04.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 01.07.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 85 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/248/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/1569/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný S. S., č.k. Ex 5668/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 20.05.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/1569/2011-10 z 08.06.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.03.2012, následne súd uznesením 15Er/1569/2011-26 z 14.06.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.06.2012.

Vo veci pod spis. zn. 16C/249/2012 (vec sa týka konania 16Er/2495/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 27.10.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom

k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 293 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/249/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2495/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný M. K., č.k. Ex 8295/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2495/2011-09 z 30.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.10.2011, následne súd uznesením 16Er/2495/2011-11 z 17.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24.10.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/252/2012 (vec sa týka konania 15Er/826/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 02.03.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 10.05.2011, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 69 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/252/2012, z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/826/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. U., č.k. Ex 4344/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 21.03.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/826/2011-10 z 18.04.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/366/2011-24 z 24.11.2011 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/826/2011-26 z 25.06.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.06.2012.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo všetkých uvedených veciach č.k. 16C/168/2012, 16C/173/2012, 16C/174/2012, 16C/175/2012, 16C/176/2012, 16C/184/2012, 16C/195/2012, 16C/227/2012, 16C/231/2012, 16C/238/2012, 16C/246/2012, 16C/248/2012, 16C/249/2012, 16C/252/2012 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd bezdôvodne nečinný, keďže súd zistil, že o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol krátko po uplynutí 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia. Tak, ako súd vysvetlil vyššie, doba na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlady exekučného titulu so zákonom, neplynula, pričom súd rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom. Exekučné konanie bolo následne zastavené. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva, teda plnenia, ktoré navrhol vymôcť v exekučnom konaní, v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil súd vyššie, v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

Vo veci pod spis. zn. 16C/153/2012 (vec sa týka konania 16Er/2239/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 30.09.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 320 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/153/2012 z pripojeného spisu 16Er/2239/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný K. M., č.k. Ex 9707/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 28.10.2009, písomným podaním z 11.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/2239/2009 - 11 z 22.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť

nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/267/2010-35 z 13.07.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že oprávnený tým, že nedoložil zmluvu o úvere, neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, preto bol postup súdu prvého stupňa správny, keď žiadosť súdneho exekútora zamietol. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2239/2009-37 z 31.08.2010 exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 09.09.2010 a v časti trov 25.09.2010.

Vo veci pod spis. zn. 16C/217/2012 (vec sa týka konania 16Er/1614/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 18.07.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 394 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/217/2012 z pripojeného spisu 16Er/1614/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný B. E., č.k. Ex 5711/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 26.08.2009, písomným podaním z 11.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve, uvedené bolo zaslané na vedomie i zástupcovi oprávneného. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/1614/2009-12 z 12.12.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/119/2010-23 z 13.04.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1614/2009-28 z 20.07.2010 exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.07.2010.

Vo veci pod spis. zn. 16C/220/2012 (vec sa týka konania 16Er/2238/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 03.10.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 317 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/220/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/2238/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. E., č.k. Ex 9794/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 28.10.2009, písomným podaním z 11.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve, uvedené bolo zaslané na vedomie i zástupcovi oprávneného. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/2238/2009-11 z 22.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/148/2010-20 z 22.04.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2238/2009-26 z 06.08.2010 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 12.08.2010.

Vo veci pod spis. zn. 16C/247/2012 (vec sa týka konania 16Er/1615/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 18.07.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 394 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/247/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/1615/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. X., č.k. Ex 5654/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 26.08.2009, písomným podaním z 11.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve, uvedené bolo zaslané na vedomie i zástupcovi oprávneného. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/1615/2009-12 z 15.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/181/2010-24 z 20.05.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.06.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1615/2009-28 z 28.01.2011 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.03.2011 a v časti trov 15.04.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/251/2012 (vec sa týka konania 15Er/49/2010) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 19.12.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 240 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/251/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/49/2010 oprávnený (navrhovateľ), povinný A. Z., Ex 13988/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 11.01.2010. Súd výzvou z 18.02.2010 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako aj všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 04.03.2010 oznámil, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere. Následne súd uznesením č.k. 15Er/49/2010-11 z 29.03.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený doručil súdu 23.04.2010 zmluvu o úvere a zároveň podal odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/232/2010-23 z 19.08.2010 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že oprávnený predložil zmluvu o úvere a teda úlohou súdu bude v ďalšom konaní preskúmať s súlad exekučného titulu s danou zmluvou o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er 49/2010-25 z 18.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia a zároveň súdneho exekútora poveril dňa 23.11.2010 vymožením istiny v sume 237,65 eur. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/100/2011-42 z 29.03.2011 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/49/2010-47 z 28.11.2011 vyhlásil exekúciu v celom rozsahu za neprípustnú a túto v celom rozsahu zastavil. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 6CoE/82/2012-57 z 30.04.2012 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil, uznesenie 15Er/49/2010-47 z 28.11.2011 potom nadobudlo právoplatnosť 07.06.2012.

Vo veci pod spis. zn. 16C/260/2012 (vec sa týka konania 15Er/2294/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 14.10.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 306 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/260/2012 z pripojeného spisu 15Er/2294/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný E. L., č.k. Ex 10374/09 súd

zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 04.11.2009, písomným podaním z 01.12.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve, uvedené bolo zaslané na vedomie i oprávnenému. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 21.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že oprávnený nebude predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2294/2009-10 z 19.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/180/2010-18 z 03.05.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že oprávnený tým, že nedoložil súdu žiadané listiny, neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul ani rozhodcovské konanie, preto súd prvého stupňa dôvodne zamietol žiadosť o udelenie poverenia. Následne súd uznesením 15Er/2294/2009-22 z 17.08.2010 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.09.2010.

Vo veci pod spis. zn. 16C263/2012 (vec sa týka konania 16Er/1856/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 10.8.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 371 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/263/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/1856/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná T. O., č.k. Ex 7936/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 25.09.2009, písomným podaním z 11.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve, uvedené bolo zaslané na vedomie i zástupcovi oprávneného. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/1856/2009-12 z 22.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/176/2010-23 z 29.04.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť 08.06.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1856/2009-26 z 02.12.2010 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.01.2011.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo všetkých uvedených veciach č.k. 16C/153/2012, č.k. 16C/217/2012, č.k. 16C/220/2012, č.k. 16C/247/2012, č.k. 16C/251/2012, č.k. 16C/260/2012, č.k. 16C/263/2012 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd bezdôvodne nečinný, keďže súd zistil, že v súvislosti s podanou žiadosťou o udelenie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku sa súd musel zaoberať zákonnosťou vymáhaného plnenia, k čomu bolo potrebné, aby mal k dispozícii okrem exekučného titulu aj ďalšie doklady, na základe ktorých bol exekučný titul vydaný. K tomu bola potrebná súčinnosť oprávneného, ktorý odmietol súdu predložiť žiadané listiny a tieto ani vôbec súdu nedoložil, na základe čoho súd vo všetkých exekučných konaniach uvedených vo vyššie uvedených súdnych konaniach, žiadosť o udelenia poverenia zamietol z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Uvedené rozhodnutia prvostupňového súdu potvrdil i Krajský súd v Trenčíne, ktorý vo svojich rozhodnutiach zaujal právny názor, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu, a keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. V tej súvislosti je však potrebné i uviesť, že doba

na rozhodnutie o zamietnutie žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlady exekučného titulu so zákonom neplynula, pričom súd lehotu v ktorej rozhodol prvostupňový súd o žiadosti o udelenie poverenia, vzhľadom na potrebu vyzývať v toľkých konaniach súdneho exekútora respektíve oprávneného na doloženie listín a posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd nezistil v uvedených exekučných konaniach žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom súdu. Exekučné konanie bolo vo všetkých uvedených exekučných konaniach následne zastavené. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva, teda plnenia, ktoré navrhol vymôcť v exekučnom konaní, v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil súd vyššie, v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevykonateľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zavinil zastavenie exekučného konania.

Vo veci pod spis. zn. 16C/154/2012 (vec sa týka konania 15Er/1632/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 22.07.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 390 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/154/2012 z pripojeného spisu 15Er/1632/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný Q. L., č.k. Ex 6031/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 26.08.2009. Písomným podaním z 24.09.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo bolo zaslané i na vedomie oprávnenému. Oprávnený dňa 19.11.2009 doručil súdu žiadosť o informáciu o stave konania. Následne súd uznesením č.k. 15Er/1632/2009-10 z 23.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/192/2010-17 z 20.05.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že oprávnený tým, že nedoložil zmluvu o úvere, neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, preto bol postup súdu prvého stupňa správny, keď žiadosť súdneho exekútora zamietol. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1632/2009-21 z 05.10.2010 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.10.2010.

Vo veci pod spis. zn. 16C/218/2012 (vec sa týka konania 15Er/1858/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 14.08.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 367 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/218/2012 z pripojeného spisu 15Er/1858/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná M. E., č.k. Ex 8410/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 25.09.2009, písomným podaním z 05.10.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere. Uvedená výzva bola zaslaná i na vedomie oprávnenému. V liste doručenom súdu 19.11.2009 doručil oprávnený súdu žiadosť o informáciu o stave konania. Následne tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1858/2009-10 zo dňa 22.02.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a nedoložil súdu listiny, na základe ktorých by súd mohol posúdiť prípadné nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/186/2010-17 z 20.05.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1858/2009-21 z 05.10.2010 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.11.2010.

Vo veci pod spis. zn. 16C/261/2012 (vec sa týka konania 15Er/1405/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 03.07.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom

k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 409 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/261/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/1405/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná O. L., Ex 5142/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 06.08.2009. Súd výzvou z 14.08.2009 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 08.09.2009 zaslal súdu kópiu výzvy zaslanej oprávnenému v podaní z 02.09.2009 na doloženie požadovaného dokladu. Následne súd uznesením č.k. 15Er/1405/2009-10 z 21.10.2009 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. Proti citovanému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/174/2009-19 z 18.02.2010. tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil s tým, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.04.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1405/2009-25 z 28.11.2011 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.12.2011.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo všetkých uvedených veciach č.k. 16C/154/2012, č.k. 16C/218/2012, č.k. 16C/261/2012, uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd bezdôvodne nečinný, keďže súd zistil, že v súvislosti s podanou žiadosťou o udelenie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku sa súd musel zaoberať zákonnosťou vymáhaného plnenia, k čomu bolo potrebné, aby mal k dispozícii okrem exekučného titulu aj ďalšie doklady, na základe ktorých bol exekučný titul vydaný. K tomu bola potrebná súčinnosť oprávneného, ktorý nereagoval na výzvu súdu predložiť žiadané listiny a tieto ani vôbec súdu nedoložil, na základe čoho súd vo všetkých exekučných konaniach uvedených vo vyššie uvedených súdnych konaniach, žiadosť o udelenia poverenia zamietol z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Uvedené rozhodnutia prvostupňového súdu potvrdil i Krajský súd v Trenčíne, ktorý vo svojich rozhodnutiach zaujal právny názor, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu, a keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. V tej súvislosti je však potrebné i uviesť, že doba na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlad exekučného titulu so zákonom neplynula, pričom súd lehotu v ktorej rozhodol prvostupňový súd o žiadosti o udelenie poverenia, vzhľadom na potrebu vyzývať v toľkých konaniach súdneho exekútora respektíve oprávneného na doloženie listín a posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd nezistil v uvedených exekučných konaniach žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom súdu. Exekučné konanie bolo vo všetkých uvedených exekučných konaniach následne zastavené. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva, teda plnenia, ktoré navrhol vymôcť v exekučnom konaní, v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil súd vyššie, v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevymožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

Vo veci pod spis. zn. 16C/156/2012 (vec sa týka konania 16Er/2505/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo dňa 25.06.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 417 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/156/2012 z pripojeného spisu 16Er/2505/2011 oprávnený (navrhovateľ), povinný A. M., č.k. Ex 8254/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 03.08.2011, písomným podaním z 24.08.2011 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o

úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. V liste doručenom súdu 19.09.2011 oprávnený oznámil súdu, že mu zasiela zmluvu o úvere, následne súd uznesením č.k. 16Er/2505/2011-14 z 26.09.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 2CoE/143/2011-27 z 31.01.2012 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2505/2011-30 zo dňa 30.05.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 26.06.2012. Z uvedeného nemožno podľa názoru súdu vyvodit' nesprávny postup súdu. Súd sa musel pri posudzovaní žiadosti o udelenie poverenia zaoberať zákonnosťou vymáhaného plnenia, k čomu bolo potrebné, aby mal k dispozícii okrem exekučného titulu aj ďalšie doklady, na základe ktorých bol exekučný titul vydaný. K tomu bola potrebná súčinnosť oprávneného, ktorý žiadané listiny po troch týždňoch síce doložil avšak následne súd musel vyhodnotiť všetky podklady. Vzhľadom na zložitosť tohto posúdenia, keď exekučný súd jednotlivito hodnotil istinu, príslušenstvo pohľadávky aj z pohľadu spotrebiteľského práva, konal práve naopak promptne a s náležitou odbornosťou a o žiadosti rozhodol krátko po doručení žiadaných listín. V tej súvislosti je však potrebné i uviesť, že doba na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlad exekučného titulu so zákonom neplynula, pričom súd lehotu v ktorej rozhodol prvostupňový súd o žiadosti o udelenie poverenia, vzhľadom na potrebu vyzývať v toľkých konaniach súdneho exekútora respektíve oprávneného na doloženie listín a posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd nezistil v uvedenom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom súdu. Exekučné konanie bolo v uvedenom exekučnom konaní následne zastavené. Majetková škoda vyčíslená navrhovateľom v rozsahu istiny a príslušenstva, teda plnenia, ktoré navrhol vymôcť v exekučnom konaní, v žiadnom prípade nevznikla v dôsledku postupu súdu, keď exekučný súd tak ako vysvetlil súd vyššie, v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyhľaditeľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

V podaných návrhoch (označené navrhovateľom „NP“), v ktorých navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, svoje nároky oprel o tvrdenie, že súdy rozhodli rozhodnutím o poverení po zákonnej lehote, pričom v dobe bezdôvodnej nečinnosti súdu mu vznikla škoda a nemajetková ujma.

Keďže v danom prípade vo vyššie uvedených preskúmaných exekučných veciach, v súvislosti s návrhmi označenými navrhovateľom NP, došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, a to v exekučných veciach v súvislosti s konaniami 16C/148/2012, 16C/160/2012, 16C/169/2012, 16C/179/2012, 16C/157/2012, 16C/178/2012, 16C/256/2012, súd sa vznesenou námietkou premičania zo strany odporcu zaoberal v odôvodnení nižšie, pri jednotlivých uvedených konaniach, keďže bola vznesená pre preskúmané exekučné veci.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010 do 31.05.2011 platila uvedená právna úprava s tým, že lehota na vydanie poverenia neplatila ak išlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku. S účinnosťou od 01.06.2011 do citovaného ustanovenia bola zavedená len úprava ohľadom exekučných titulov podľa zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v platnom znení. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 144/2010 Z.z. teda s účinnosťou

od 01.06.2010 vypustila zákonnú 15-dňovú lehotu na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi pokiaľ ide o exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku platného do 31.05.2011 exekučným titulom sú i vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Podľa dôvodovej správy k tejto novele vyplýva, že účelom vypustenia zákonnej lehoty bola skutočnosť, že lehota bola výraznou prekážkou na to, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie pokiaľ išlo o notárske zápisnice a rozhodcovské rozsudky, zvlášť keď išlo o vymożenie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy. Uvedená novela neobsahovala ťiadne prechodné ustanovenia, preto vzhľadom na to, že išlo o novelu procesných ustanovení Exekučného poriadku, vzťahuje sa na všetky exekučné konania, v ktorých nebolo rozhodnuté o ťiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie k tomuto dátumu. Následne novelou Exekučného poriadku č. 102/2011 Z.z. s účinnosťou od 01.06.2011 bol § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku doplnený aj o exekučný titul - rozhodcovský rozsudok. Uvedená novela procesného charakteru neobsahovala ťiadne prechodné ustanovenia, preto sa vzťahuje na všetky konania, v ktorých súd k 01.06.2011 nerozhodol o ťiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V zmysle uvedenej jednoznačnej právnej úpravy po 01.06.2011 neexistovala v exekučnom konaní ťiadna zákonná lehota na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pokiaľ išlo o rozhodcovské rozsudky. Súd však zastáva názor, že i pred 01.06.2011 sa súdnou praxou rozhodcovské rozsudky považovali za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, zodpovedala tomu aj argumentácia odvolacích súdov a nakoniec i dôvodové správy k horeuvedeným zákonom, ktoré novelizovali Exekučný poriadok. Súd prisvedčuje správnosti argumentácie odporcu, že ak sa do zákonnej formulácie exekučného titulu vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, išlo len o explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. V tomto smere je argumentácia navrhovateľa spočívajúca v tom, že rozhodcovské rozsudky do 01.06.2011 nebolo možné považovať za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, a teda sa na ne nevzťahovalo vyňatie lehoty na vydanie poverenia, účelová. Navrhovateľ ani v exekučných konaniach nikdy nespochybňoval začlenenie rozhodcovského rozsudku pod citované ustanovenie Exekučného poriadku. Podľa názoru súdu vychádzajúc z výslovného znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v ktoromkoľvek znení, prípadná 15-dňová lehota sa vzťahovala vždy len na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade ak súd nezistil rozpor ťiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom. Následne sa osobitne upravuje situáciu, keď súd takýto rozpor zistí a je povinný nie udeliť poverenie ale rozhodnúť o zamietnutí ťiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Keby bol zámer zákonodarcu pod zákonnú 15-dňovú lehotu vsunúť obe procesné situácie, nebola by osobitne upravovaná situácia pri zistení rozporu napríklad exekučného titulu so zákonom. Uvedené má i logické opodstatnenie, pretože pri skúmaní exekučného titulu ide o zložitejši proces posudzovania zákonnosti priznaného plnenia, a to i v rozhodcovskom rozsudku.

Pokiaľ teda navrhovateľ považuje za nesprávny úradný postup nečinnosť Okresného súdu Prievidza v exekučných konaniach, v ktorých súd zamietol ťiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15 -dňovej lehote, je toto tvrdenie nepravdivé, pretože na zamietnutie ťiadosti o udelenie poverenia zákon lehotu neupravuje. Súd sa však v každom namietanom exekučnom konaní zaoberal primeranosťou lehoty, v ktorej o ťiadosti o udelenie poverenia rozhodoval.

Pokiaľ ide o majetkovú škodu, ktorú navrhovateľ v tejto súvislosti uplatňuje a táto má predstavovať účelne vynaložené náklady spojené so správou a vymáhaním pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením ťiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutia o nej, pričom malo ísť o náklady na správu prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, na udržanie a správu informačného systému a na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné a podobne, považuje súd aj tento druhý zodpovednostný prvok za neopodstatnený. Vo všetkých konaniach uplatňuje navrhovateľ paušálne sumu 125 eur ako hmotnú materiálnu škodu. Zároveň uplatňuje nemajetkovú ujmu v peniazoch z rovnakých dôvodov ako v konaniach, kde namietal oneskorené rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora, pretože márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že dôjde k vymożeniu pohľadávky, ďalej k vyvolaniu rizík, že dôjde k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvencii povinného a najmä vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote mohol včas a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že ťiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu.

V tejto súvislosti súd udáva, že navrhovateľ ani v jednom konaní nepreukázal nesprávny úradný postup súdu pri posudzovaní a rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nepreukázal existenciu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorá by bola v priamej príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom. Tak ako súd konštatoval vyššie v exekučných konaniach, v ktorých súd zamietal žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu rozporu exekučného titulu predloženého navrhovateľom ako oprávneným so zákonom, v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pretože táto plynie len pri udelení poverenia. Pokiaľ medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia v niektorých konaniach ubehla aj dlhšia doba, súd ju hodnotí ako primeranú a zodpovedajúcu zložitosti posúdenia exekučného titulu, ďalej ovplyvnenú nespôľuprácou oprávneného ako účastníka exekučného konania so súdom. Vo všeobecnosti súd udáva, že NS SR sa otázkou majetkovej ujmy, ktorá mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu v exekučnom konaní zaoberal napríklad vo veci 3Cdo/134/2003, rozsudok z 27.11.2003. Okrem iného NS SR konštatoval, že charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v časovej a vecnej súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v konaní o výkon rozhodnutia / v danej veci predajom dlžníkovej nehnuteľnosti/, ak k zmareniu predaja a poklesu hodnoty jeho pohľadávky došlo v dôsledku nesprávneho úradného postupu. V dôvodoch rozhodnutia NS SR uvádza, že reálna hodnota pohľadávky, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným súdnym rozhodnutím, nezávisí len od samotnej sumy, ale od celého súboru okolností vplývajúcich na možnosť uspokojiť vymáhanú pohľadávku, v neposlednom rade od solventnosti dlžníka a možnosti uspokojenia pohľadávky z jeho majetku. Inú hodnotu má súdom priznané plnenie, ktoré veriteľ môže vymôcť bez problémov od bonitného dlžníka a inú hodnotu, ak dlžník má nepatrný alebo žiadny majetok. V zmysle týchto tvrdení aj podľa názoru súdu v predmetných veciach vznik majetkovej ujmy prichádza do úvahy len vtedy, ak by oprávnený o zodpovedajúcu peňažnú čiastku neprišiel pri zachovaní predpísaného úradného postupu. Výšku majetkovej ujmy nemožno v žiadnom prípade stotožňovať s výškou pohľadávky, pre ktorú bol výkon rozhodnutia nariadený. Majetkovú ujmu spravídla nezakladá samotný nesprávny úradný postup, lebo škoda a zodpovednosť štátu za ňu je daná až vtedy, ak sa právo veriteľa proti dlžníkovi stalo nevykonateľným v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a je pritom vylúčené, že by ho bolo možné uspokojiť inak.

Vo veci pod spis. zn. 16C/147/2012 (vec sa týka konania 16Er/795/09) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 11.6.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 5 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/147/2012, z pripojeného spisu 16Er/795/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný O. P., č.k. Ex 2872/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.06.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 11.06.2009 a doručené exekútorovi 19.06.2009. Dňa 06.07.2009 bola doručená tunajšiemu súdu žiadosť oprávneného o stave konania.

Vo veci pod spis. zn. 16C/148/2012 (vec sa týka konania 16Er/248/2009) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 17.03.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 5 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/148/2012, z pripojenej fotokópie spisu 16Er/248/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný A. F., č.k. Ex 12596/08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 09.03.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 17.03.2009.

Vo veci pod spis. zn. 16C/149/2012 (vec sa týka konania 16Er/794/09) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 11.06.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 5 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/149/2012, z ftc. pripojeného spisu 16Er/794/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný R. E., č.k. Ex 2758/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.06.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 11.06.2009. Následne tunajší súd uznesením 16Er/794/2009-40 z

25.09.2012 exekúciu zastavil z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, proti ktorému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, o ktorom doposiaľ Krajský súd v Trenčíne nerozhodol.

Vo veci pod spis. zn. 16C/160/2012 (vec sa týka konania 15Er/2738/08) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.12.2008, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 7 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/160/2012, z pripojeného spisu 15Er/2738/08 oprávnený (navrhovateľ), povinný Q. C., č.k. Ex 10632/08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 04.12.2008, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 16.12.2008 a doručené exekútorovi 07.01.2009.

Vo veci pod spis. zn. 16C/169/2012 (vec sa týka konania 16Er/48/09) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 26.01.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/169/2012, z pripojeného spisu 16Er/48/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný B. U., č.k. Ex 11455//08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 14.01.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 26.01.2009 a doručené exekútorovi 02.02.2009.

Vo veci pod spis. zn. 16C/179/2012 (vec sa týka konania 15Er/2731/08) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.12.2008, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/179/2012, z pripojeného spisu 15Er/2731/08 oprávnený (navrhovateľ), povinná B. Z., č.k. Ex 10183/08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 02.12.2008, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 16.12.2008 a doručené exekútorovi 07.01.2009.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo všetkých uvedených veciach č.k. 16C/147/2012, 16C/148/2012, 16C/149/2012, 16C/160/2012, 16C/169/2012, 16C/179/12 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd bezdôvodne nečinný, keďže súd zistil, že o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol súd v lehote 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia. Svoj nárok navrhovateľ teda odvodzuje od toho, že v týchto veciach bolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po zákonom stanovenej lehote. Vykonaným dokazovaním však bolo preukázané, že tieto tvrdenia navrhovateľa sa nezakladajú na pravde, keďže súd rozhodol a poverenie vydal v stanovenej 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti o udelenie poverenia. Návrh navrhovateľa je teda vo všetkých uvedených veciach nedôvodný, súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie včas a v tejto súvislosti nevznikli žiadne prietahy v konaní. Z toho vyplýva, že navrhovateľovi z tohto dôvodu nemohla vzniknúť ani žiadna škoda či nemajetková ujma. Vzhľadom k uvedenému súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa ako nedôvodný v týchto konaniach zamietol. Taktiež podľa názoru súdu v konaniach č. 16C/148/2012, 16C/160/2012, 16C/169/2012, 16C/179/2012 bola dôvodná i odporcom vznesená námietka premlčania práva na náhradu škody vzhľadom na uplynutie 3 ročnej premlčacej lehoty v zmysle § 19 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. od doby kedy mala navrhovateľovi vzniknúť škoda v súvislosti s oneskoreným vydaním poverenia, keďže v tam exekučných konaniach bolo poverenie udelené 17.03.2009, 16.12.2008, 26.01.2009, 16.12.2008, podľa názoru súdu navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody po trojročnej premlčacej dobe, keďže žalobu na súd podal až v septembri v roku 2012.

Vo veci pod spis. zn. 16C/157/2012 (vec sa týka konania 15Er/259/09) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 25.03.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/157/2012, z pripojeného spisu 15Er/259/09 oprávnený (navrhovateľ), povinná N. N., č.k. Ex 66/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 09.03.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 25.03.2009. Následne výzvou z 02.06.2009 tunajší súd vyzval oprávneného na

doloženie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom oprávnený podaním doručeným súdu 19.10.2009 doručil súd zmluvu o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/259/2009-17 z 12.02.2010 exekúciu v celosti zastavil z dôvodu, že oprávnený vymáhal plnenie na základe nespôsobilého exekučného titulu, proti ktorému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/147/2010-25 z 12.08.2010 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil z dôvodu, že exekučný titul zaväzoval povinného v celom rozsahu k plneniu v rozpore so zákonom. Prvostupňové rozhodnutie teda nadobudlo právoplatnosť 28.09.2010.

Vo veci pod spis. zn. 16C/178/2012 (vec sa týka konania 15Er/256/09) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 25.03.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 5 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/178/2012, z pripojeného spisu 15Er/256/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný A. L., č.k. Ex 12583//08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 09.03.2009, pričom poverenie na vykonanie exekúcie v zmysle doloženého exekučného titulu bolo udelené súdnemu exekútorovi dňa 25.03.2009 a doručené exekútorovi 01.04.2009.

Vo veci pod spis. zn. 16C/256/2012 (vec sa týka konania 15Er/24/2009) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 04.02.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/256/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/24/09 oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. N., Ex 12468/08 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 09.01.2009. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora 04.02.2009, ktoré bolo doručené exekútorovi 10.02.2009. Následne súd uznesením č.k. 15Er/24/09-17 z 19.03.2010 exekúciu sčasti zastavil z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok zaväzoval povinného k plneniu v rozpore so zákonom. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/244/2010-26 z 30.08.2010 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.02.2011. Následne tunajší súd uznesením 15Er/24/09-34 z 11.09.2012 exekúciu zastavil, proti ktorému rozhodnutiu sa odvolal oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/49/2013-51 z 26.03.2013. Prvostupňové uznesenie 15Er/24/2009-34 z 11.09.2012 potom nadobudlo právoplatnosť 16.04.2013.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo všetkých uvedených veciach č.k. 16C/157/2012, 16C/178/2012, 16C/256/2012 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd nečinný v rozsahu ako uviedol v jednotlivých návrhoch, keďže súd zistil, že o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol súd krátko po uplynutí 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia (vo všetkých tam uvedených exekučných konaniach v lehote do 1 mesiaca od doručenia žiadosti o udelenie poverenia), pričom v exekučných konaniach v súvislosti s konaniami 16C/157/2012 a 16C/256/2012 boli následne i tak tieto exekučné konania v celom rozsahu zastavené z dôvodu, že oprávnený vymáhal plnenie na základe nespôsobilého exekučného titulu, čo potvrdil i Krajský súd v Trenčíne. Navrhovateľovi preto nemohla vzniknúť žiadna škoda a ani nemajetková ujma v príčinnej súvislosti s postupom súdu v daných exekučných konaniach, pretože uplatnené náklady na správu pohľadávky, udržanie a správu informačného systému a na spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urovaním v sume 125 eur by mu vznikli /ak vôbec vznikli/ oprávnenému i pri rozhodnutí súdu v lehote 15 dní, keďže exekúcie po udelení poverenia prebiehali ďalej. Navrhovateľ teda nepreukázal, že by v príčinnej súvislosti s prípadným oneskoreným rozhodnutím súdu mu súd spôsobil škodu z titulu týchto výdavkov v konkrétnej výške, nepredložil súdu o tom žiadne dôkazy, len svoje tvrdenia. I keby dĺžka konania súdu o žiadosti o udelenie poverenia vykazovala znaky prieťahov v konaní, navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu v príčinnej súvislosti s oneskoreným rozhodnutím o žiadosti o udelenie poverenia vznikla. Jeho tvrdenia o majetkovej škode a nemajetkovej ujme, resp. strate možnosti zaobstarať si iný exekučný titul považuje súd len za účelové a ničím nepodložené tvrdenia. Taktiež podľa názoru súdu v konaniach č. 16C/157/2012, 16C/178/2012, 16C/256/2012, bola dôvodná i odporcom vznesená námietka premlčania práva na náhradu škody vzhľadom na uplynutie 3 ročnej premlčacej lehoty v zmysle § 19 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. od doby kedy mala navrhovateľovi vzniknúť škoda v súvislosti s oneskoreným vydaním poverenia, keďže v tam uvedených exekučných konaniach bolo poverenie udelené v dňoch 25.03.2009,

25.03.2009, 04.02.2009, a teda podľa názoru súdu navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody po trojročnej premlčacej dobe, keďže žalobu na súd podal až v septembri v roku 2012.

Vo veci pod spis. zn. 16C/257/2012 (vec sa týka konania 15Er/1278/09) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 08.03.2010, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 11 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/257/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/1278/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. T., Ex 4266/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 24.07.2009. Súd výzvou z 12.08.2009 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 08.09.2009 zaslal súdu jeho výzvu z 02.09.2009 zaslanú oprávnenému na doloženie požadovaného dokladu. Oprávnený podaním doručeným súdu 14.09.2009 požiadal súd o predĺženie lehoty na vybavenie o 60 dní a zároveň doručil súdu zmluvu o úvere. Oprávnený 19.11.2009 doručil súdu žiadosť o informáciu o stave konania. Následne tunajší súd uznesením 15Er/1278/09-14 z 03.03.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia a zároveň súdneho exekútora poveril dňa 08.03.2010 vymožením istiny v sume 87,82 eur. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/197/2010-23 z 13.05.2010 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Prvostupňové uznesenie 15Er/1278/09-14 z 03.03.2010 nadobudlo právoplatnosť 07.06.2010.

Z uvedeného nemožno v exekučnom konaní v súvislosti s konaním 16C/257/2012 podľa názoru súdu vyvodit' nesprávny postup súdu. Súd sa musel pri posudzovaní žiadosti o udelenie poverenia zaoberať zákonnosťou vymáhaného plnenia, k čomu bolo potrebné, aby mal k dispozícii okrem exekučného titulu aj ďalšie doklady, na základe ktorých bol exekučný titul vydaný. K tomu bola potrebná súčinnosť oprávneného, ktorý žiadané listiny po troch týždňoch síce doložil avšak následne súd musel vyhodnotiť všetky podklady. Vzhľadom na zložitost' tohto posúdenia, keď exekučný súd jednotlivo hodnotil istinu, príslušenstvo pohľadávky aj z pohľadu spotrebiteľského práva, konal práve naopak promptne a s náležitou odbornosťou a o žiadosti rozhodol do 6 mesiacov po doručení žiadaných listín rozhodnutím z 03.03.2010, ktorým žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia a zároveň súdneho exekútora poveril dňa 08.03.2010 vymožením istiny v sume 87,82 eur. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/197/2010-23 z 13.05.2010 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. V tej súvislosti je potom potrebné uviesť, že doba na rozhodnutie o úplnom respektíve čiastočnom zamietnutí žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlads exekučného titulu so zákonom neplynula, pričom súd lehotu v ktorej rozhodol prvostupňový súd o žiadosti o udelenie poverenia, vzhľadom na potrebu vyzývať v toľkých konaniach súdneho exekútora respektíve oprávneného na doloženie listín a posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd teda nezistil v uvedenom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom súdu. Exekučný súd tak ako vysvetlil súd vyššie, v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní.

Vo veci pod spis. zn. 16C/258/2012 (vec sa týka konania 15Er/2786/09) navrhovateľ tvrdí, že súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 16.11.2010, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 15 mesiacov). Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/258/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2786/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný F. K., Ex 12325/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.12.2009. Súd výzvou z 18.02.2010 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako aj všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 04.03.2010 oznámil, že po konzultácii s oprávneným sa rozhodol, že nebude vyzývať zástupcu oprávneného na predloženie žiadanej zmluvy. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2786/09-11 z 26.03.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom

rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere a zároveň podal odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/246/2010-26 z 19.08.2010 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že oprávnený predložil zmluvu o úvere a teda úlohou súdu bude v ďalšom konaní preskúmať súlad exekučného titulu s danou zmluvou o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2786/2009-34 z 12.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/377/2011-57 z 30.09.2011 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2786/2009-71 z 10.04.2012 exekučné konanie sčasti zastavil. Zároveň uznesením 15Er/2786/09-72 z 10.04.2012 exekúciu vyhlásil v celom rozsahu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/159/2012-85 z 01.08.2012 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Proti citovanému rozhodnutiu podal dovolanie oprávnený, o ktorom najvyšší súd zatiaľ nerozhodol.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo veci č.k. 16C/258/2012, uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedenom exekučnom konaní bol súd bezdôvodne nečinný, keďže súd zistil, že v súvislosti s podanou žiadosťou o udelenie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku sa súd musel zaoberať zákonnosťou vymáhaného plnenia, k čomu bolo potrebné, aby mal k dispozícii okrem exekučného titulu aj ďalšie doklady, na základe ktorých bol exekučný titul vydaný. K tomu bola potrebná súčinnosť oprávneného, ktorý v exekučnom konaní v súvislosti s konaním 16C/258/2012 odmietol súdu predložiť žiadané listiny a tieto súdu doložil až v rámci odvolacieho konania, na základe čoho odvolací súd prvostupňové rozhodnutie, ktorými súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol, v celom rozsahu zrušil, následne tunajší súd uznesením z 12.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia, ktoré rozhodnutie potvrdil i Krajský súd v Trenčíne, následne tunajší súd uznesením z 10.04.2012 exekučné konanie sčasti zastavil a zároveň uznesením 15Er/2786/09-72 z 10.04.2012 exekúciu vyhlásil v celom rozsahu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/159/2012-85 z 01.08.2012 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Proti citovanému rozhodnutiu podal dovolanie oprávnený, o ktorom najvyšší súd zatiaľ nerozhodol. V tej súvislosti je potom potrebné uviesť, že doba na rozhodnutie o čiastočné resp. úplné zamietnutie žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlad exekučného titulu so zákonom neplynula, pričom súd lehotu v ktorej rozhodol prvostupňový súd o žiadosti o udelenie poverenia, vzhľadom na potrebu vyzývať v toľkých konaniach súdneho exekútora resp. oprávneného na doloženie listín a posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd nezistil v uvedených exekučných konaniach žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom súdu. Exekučný súd tak ako vysvetlil súd vyššie, v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní.

V podaných návrhoch (označené navrhovateľom „NZZ“), v ktorých navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, svoje nároky oprel o tvrdenie, že súdy rozhodli o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonnej lehote, pričom v dobe bezdôvodnej nečinnosti súdu mu vznikla škoda a nemajetková ujma.

Keďže v danom prípade vo vyššie uvedených preskúmaných exekučných veciach, v súvislosti s návrhmi označenými navrhovateľom NZZ, nedošlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, keďže sa jedná o exekučné veci z obdobia rokov 2009, 2010, 2011, v ktorých ani v jednej veci nebola doručená súdu žiadosť o udelenie poverenia pred dátumom 23.04.2009, súd sa vznesenou námietkou premlčania zo strany odporcu nezaoberal, keďže nebola vznesená pre preskúmané exekučné veci.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor

žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010 do 31.05.2011 platila uvedená právna úprava s tým, že lehota na vydanie poverenia neplatila ak išlo o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku. S účinnosťou od 01.06.2011 do citovaného ustanovenia bola zavedená len úprava ohľadom exekučných titulov podľa zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v platnom znení. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 144/2010 Z.z. teda s účinnosťou od 01.06.2010 vypustila zákonnú 15-dňovú lehotu na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi pokiaľ ide o exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku platného do 31.05.2011 exekučným titulom sú i vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Podľa dôvodovej správy k tejto novele vyplýva, že účelom vypustenia zákonnej lehoty bola skutočnosť, že lehota bola výraznou prekážkou na to, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie pokiaľ išlo o notárske zápisnice a rozhodcovské rozsudky, zvlášť keď išlo o vymożenie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy. Uvedená novela neobsahovala žiadne prechodné ustanovenia, preto vzhľadom na to, že išlo o novelu procesných ustanovení Exekučného poriadku, vzťahuje sa na všetky exekučné konania, v ktorých nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie k tomuto dátumu. Následne novelou Exekučného poriadku č. 102/2011 Z.z. s účinnosťou od 01.06.2011 bol §41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku doplnený aj o exekučný titul - rozhodcovský rozsudok. Uvedená novela procesného charakteru neobsahovala žiadne prechodné ustanovenia, preto sa vzťahuje na všetky konania, v ktorých súd k 01.06.2011 nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V zmysle uvedenej jednoznačnej právnej úpravy po 01.06.2011 neexistovala v exekučnom konaní žiadna zákonná lehota na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pokiaľ išlo o rozhodcovské rozsudky. Súd však zastáva názor, že i pred 01.06.2011 sa súdnou praxou rozhodcovské rozsudky považovali za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, zodpovedala tomu aj argumentácia odvolacích súdov a nakoniec i dôvodové správy k horeuvedeným zákonom, ktoré novelizovali Exekučný poriadok. Súd prisvedčuje správnosti argumentácie odporcu, že ak sa do zákonnej formulácie exekučného titulu vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, išlo len o explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. V tomto smere je argumentácia navrhovateľa spočívajúca v tom, že rozhodcovské rozsudky do 01.06.2011 nebolo možné považovať za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, a teda sa na ne nevzťahovalo vyňatie lehoty na vydanie poverenia, účelová. Navrhovateľ ani v exekučných konaniach nikdy nespochybňoval začlenenie rozhodcovského rozsudku pod citované ustanovenie Exekučného poriadku. Podľa názoru súdu vychádzajúc z výslovného znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v ktoromkoľvek znení, prípadná 15-dňová lehota sa vzťahovala vždy len na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade ak súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom. Následne sa osobitne upravuje situáciu, keď súd takýto rozpor zistí a je povinný nie udeliť poverenie ale rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Keby bol zámer zákonodarcu pod zákonnú 15-dňovú lehotu vsunúť obe procesné situácie, nebola by osobitne upravovaná situácia pri zistení rozporu napríklad exekučného titulu so zákonom. Uvedené má i logické opodstatnenie, pretože pri skúmaní exekučného titulu ide o zložitejší proces posudzovania zákonnosti priznaného plnenia, a to i v rozhodcovskom rozsudku. Pokiaľ teda navrhovateľ považuje za nesprávny úradný postup nečinnosť Okresného súdu Prievidza v exekučných konaniach, v ktorých súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15 -dňovej lehote, je toto tvrdenie nepravdivé, pretože na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia zákon lehotu neupravuje. Súd sa však v každom namietanom exekučnom konaní zaoberal primeranosťou lehoty, v ktorej o žiadosti o udelenie poverenia rozhodoval.

Pokiaľ ide o majetkovú škodu, ktorú navrhovateľ v tejto súvislosti uplatňuje a táto má predstavovať účelne vynaložené náklady spojené so správou a vymáhaním pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutia o nej, pričom malo ísť o náklady na správu prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, na udržanie a správu informačného systému a na

administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné a podobne, považuje súd aj tento druhý zodpovednostný prvok za neopodstatnený. Vo všetkých konaniach uplatňuje navrhovateľ paušálne sumu 125 eur ako hmotnú materiálnu škodu. Zároveň uplatňuje nemajetkovú ujmu v peniazoch z rovnakých dôvodov ako v konaniach, kde namietal oneskorené rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora, pretože márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že dôjde k vymoženiu pohľadávky, ďalej k vyvolaniu rizík, že dôjde k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčii povinného a najmä vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote mohol včas a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu.

V tejto súvislosti súd udáva, že navrhovateľ ani v jednom konaní nepreukázal nesprávny úradný postup súdu pri posudzovaní a rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nepreukázal existenciu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorá by bola v priamej príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom. Tak ako súd konštatoval vyššie v exekučných konaniach, v ktorých súd zamietal žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu rozporu exekučného titulu predloženého navrhovateľom ako oprávneným so zákonom, v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pretože táto plynie len pri udelení poverenia. Pokiaľ medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia v niektorých konaniach ubehla aj dlhšia doba, súd ju hodnotí ako primeranú a zodpovedajúcu zložitosti posúdenia exekučného titulu, ďalej ovplyvnenú nespôpracovaním oprávneného ako účastníka exekučného konania so súdom. Vo všeobecnosti súd udáva, že NS SR sa otázkou majetkovej ujmy, ktorá mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu v exekučnom konaní zaoberal napríklad vo veci 3Cdo/134/2003, rozsudok z 27.11.2003. Okrem iného NS SR konštatoval, že charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v časovej a vecnej súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v konaní o výkon rozhodnutia (v danej veci predajom dlžníkovej nehnuteľnosti), ak k zmareniu predaja a poklesu hodnoty jeho pohľadávky došlo v dôsledku nesprávneho úradného postupu. V dôvodoch rozhodnutia NS SR uvádza, že reálna hodnota pohľadávky, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným súdnym rozhodnutím, nezávisí len od samotnej sumy, ale od celého súboru okolností vplývajúcich na možnosť uspokojiť vymáhanú pohľadávku, v neposlednom rade od solventnosti dlžníka a možnosti uspokojenia pohľadávky z jeho majetku. Inú hodnotu má súdom priznané plnenie, ktoré veriteľ môže vymôcť bez problémov od bonitného dlžníka a inú hodnotu, ak dlžník má nepatrný alebo žiadny majetok. V zmysle týchto tvrdení aj podľa názoru súdu v predmetných veciach vznik majetkovej ujmy prichádza do úvahy len vtedy, ak by oprávnený o zodpovedajúcu peňažnú čiastku neprišiel pri zachovaní predpísaného úradného postupu. Výšku majetkovej ujmy nemožno v žiadnom prípade stotožňovať s výškou pohľadávky, pre ktorú bol výkon rozhodnutia nariadený. Majetkovú ujmu spravidla nezakladá samotný nesprávny úradný postup, lebo škoda a zodpovednosť štátu za ňu je daná až vtedy, ak sa právo veriteľa proti dlžníkovi stalo nevykonateľným v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a je pritom vylúčené, že by ho bolo možné uspokojiť inak.

V prejednávanej veci navrhovateľ ako oprávnený v exekučnom konaní navrhol vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, čo bolo dôvodom zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, resp. súd posúdil plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku ako v rozpore so zákonom podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní/. K zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia došlo preto výlučne z dôvodov na strane oprávneného. Skutočnosť, že oprávnený si dal „prisúdiť“ plnenia zo zmlúv o úvere rozhodcovskému súdu a tento vydal nezákonný exekučný titul, pretože na uvedené nemal žiadne oprávnenie v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, išlo o nulitné právne akty, ktoré nikdy nemohli byť podkladom pre vykonanie exekúcie. Túto skutočnosť nemôže teraz navrhovateľ využiť vo svoj prospech a tvrdiť, že keby súd zamietol jeho žiadosť o udelenie poverenia ihneď v 15-dňovej lehote, mohol uskutočniť kroky a nahradiť exekučný titul. Bol to práve dôsledný postup exekučného súdu, ktorý vo veľkom množstve exekučných konaní zamedzil vymoženiu pohľadávky oprávneného na základe takéhoto exekučného titulu, pričom k vymoženiu takejto pohľadávky nikdy nemohlo dôjsť. Právo veriteľa sa preto nestalo nevykonateľným v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu, ale v príčinnej súvislosti s tým, že oprávnený v rozpore s viacerými zákonnými ustanoveniami navrhoval vykonať exekúciu na podklade nespôsobilých exekučných titulov, a to napriek tomu, že by mal právo poznať, keďže vo všetkých konaniach bol právne zastúpený advokátskou kanceláriou. Súd v konaniach

uvedených nižšie jednotlivo rozoberá exekučné konania, v ktorých navrhovateľ namieta v tejto súvislosti nesprávny úradný postup.

Vo veci pod spis. zn. 16C/159/2012 (vec sa týka konania 16Er/2494/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 07.11.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 282 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní pod spis. zn. 16C/159/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/2494/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný Z.Q., č.k. Ex 8303/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2494/2011-09 z 12.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.09.2011, následne súd uznesením 16Er/2494/2011-11 z 12.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28.11.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/208/2012 (vec sa týka konania 16Er/2502/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 15.10.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 305 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní pod spis. zn. 16C/208/2012 z pripojeného spisu 16Er/2502/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinný M. D., č.k. Ex 8320/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 16Er/2502/2011-9 z 11.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 3.9.2011, následne súd uznesením 16Er/2502/2011-11 z 12.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.10.2011.

Na základe uvedeného je potom potrebné v uvedených veciach č.k. 16C/159/12, 16C/208/12, uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd bezdôvodne nečinný, keďže súd zistil, že o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol súd v lehote 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia. Tak, ako súd vysvetlil vyššie, doba na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlad exekučného titulu so zákonom, neplynula, pričom súd rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom. Exekučné konanie bolo následne zastavené, oprávnený sa proti citovanému rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti ani neodvolal.

Vo veci pod spis. zn. 16C/166/2012 (vec sa týka konania 15Er/3145/2010) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 30.08.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 27.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 150 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní pod spis. zn. 16C/166/2012 z pripojeného spisu 15Er/3145/2010, oprávnený (navrhovateľ), povinná G. C., č.k. Ex 13871/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 26.11.2010. Súd uznesením č.k. 15Er/3145/2010-9 z 14.12.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.01.2011, následne súd uznesením 15Er/3145/2010-10 z 25.02.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.03.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/201/2012 (vec sa týka konania 16Er/2815/10) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 11.08.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 30.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 172 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/201/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2815/10

oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. C., Ex 13226/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.10.2010. Následne súd uznesením č.k. 16Er/2815/10-09 z 09.11.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený podal odvolanie, ktoré následne vzal späť, následne Krajský súd v Trenčíne uznesením 16CoE/49/11-27 z 31.03.2011 odvolacie konanie zastavil. Následne tunajší súd uznesením 16Er/2815/2010-30 z 27.05.2011 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.06.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/222/2012 (vec sa týka konania 15Er/2507/11) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 21.11.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 268 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/222/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2507/11 oprávnený (navrhovateľ), povinný Q. E., Ex 8284/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2507/11-11 z 30.08.2011 žiadosť exekútora o udelenie poverenia v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/500/2011-24 z 09.05.2012 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Prvostupňové uznesenie 15Er/2507/11-11 z 30.08.2011 nadobudlo právoplatnosť 01.06.2012. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2507/2011-39 z 11.07.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 17.07.2012.

Vo veci pod spis. zn. 16C/255/2012 (vec sa týka konania 15Er/2494/11) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 20.05.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 18.11.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 182 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/255/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2494/11 oprávnený (navrhovateľ), povinná B. T., Ex 8428/11, ktorý je pripojený k spisu 16C/173/2012 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 03.08.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/2494/2011-10 z 22.08.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.09.2011, následne súd uznesením 15Er/2494/2011-11 z 07.10.2011 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.10.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/161/2012 (vec sa týka konania 15Er/2943/2011) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 15.07.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 09.12.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 147 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní pod spis. zn. 16C/161/2012 z pripojeného spisu 15Er/2943/2011, oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. S., č.k. Ex 13165/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 12.09.2011. Súd uznesením č.k. 15Er/2943/2011-14 z 18.11.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.12.2011, následne súd uznesením 15Er/2943/2011-16 z 29.05.2012 exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.06.2012.

Vo veci pod spis. zn. 16C/202/2012 (vec sa týka konania 15Er/2444/10) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 20.07.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 30.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 194 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/202/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2444/10 oprávnený (navrhovateľ), povinný S. Q., Ex 10497/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 10.09.2010. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2444/10-9 z 18.10.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. V rámci odvolacej lehoty oprávnený podal

odvolanie, ktoré následne vzal späť, následne Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/57/11-27 z 22.02.2011 odvolacie konanie zastavil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2444/2010-29 z 27.04.2011 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27.05.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/237/2012 (vec sa týka konania 16Er/2816/10) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 11.08.2010, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 26.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 168 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/237/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 16Er/2816/10 oprávnený (navrhovateľ), povinná G. C., Ex 13295/10 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.10.2010. Následne súd uznesením č.k. 16Er/2816/10-9 z 23.11.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky. V rámci odvolacej lehoty oprávnený podal odvolanie, ktoré následne vzal späť, následne Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/108/11-26 z 05.04.2011 odvolacie konanie zastavil. Následne tunajší súd uznesením 16Er/2816/2010-27 z 20.07.2011 exekučné konanie zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 18.08.2011.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo všetkých uvedených veciach č.k. 16C/166/2012, 16C/201/2012, 16C/222/2012, 16C/255/2012, 16C/161/2012, 16C/202/2012, 16C/237/2012 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd bezdôvodne nečinný, pričom súd zistil, že v exekučných veciach súvisiacich s konaniami č. 16C/166/2012, 16C/201/2012, 16C/222/2012, 16C/255/2012 súd o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol v lehote 1 mesiaca od doručenia žiadosti o udelenie poverenia a v exekučných veciach súvisiacich s konaniami č. 16C/161/2012, 16C/202/2012, 16C/237/2012 súd o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol v lehote 2 mesiacov od doručenia žiadosti o udelenie poverenia. Tak, ako súd vysvetlil vyššie, doba na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlad exekučného titulu so zákonom, neplynula, pričom súd rozhodnutie vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd nezistil v namietanom exekučnom konaní žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom. Exekučné konanie bolo následne zastavené. Exekučný súd tak ako vysvetlil súd vyššie, v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyhnutnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia zaviniel zastavenie exekučného konania.

Vo veci pod spis. zn. 16C/162/2012 (vec sa týka konania 16Er/1397/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 03.07.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 409 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/162/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/1397/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná F. S., č.k. Ex 5028/09, súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 06.08.2009. Písomným podaním z 18.08.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere. V podaní z 11.11.2009 súd vyzval exekútora, aby v lehote 10 dní doručil súdu úverovú zmluvu, uvedená výzva súdu bola zaslaná na vedomie i zástupcovi oprávneného. V liste doručenom súdu 04.12.2009 oprávnený oznámil súdu, že žiadosť súdu o predloženie zmlúv o úvere nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní, preto výzvu súdu považuje za právne neopodstatnenú. Poverený súdny exekútor v liste doručenom súdu 02.12.2009 oznámil súdu, že oprávnený sa po doručení rozhodnutí krajských súdov rozhodol, že on a ani jeho zástupca nebudú predkladať súdom zmluvu o úvere k návrhu na vykonanie exekúcie. Následne súd uznesením č.k. 16Er/1397/2009-15 z 12.02.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 5CoE/119/2010-25 z 16.04.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom

rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť 03.05.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1397/2009-30 z 20.07.2010 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.07.2010.

Vo veci pod spis. zn. 16C/172/2012 (vec sa týka konania 15Er/2785/09) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 07.11.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 282 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/172/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2785/09 oprávnený (navrhovateľ), povinná C. O., Ex 11916/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.12.2009. Súd výzvou z 18.02.2010 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako aj všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 04.03.2010 oznámil, že po konzultácii s oprávneným sa rozhodol, že nebude vyzývať zástupcu oprávneného na predloženie žiadanej zmluvy. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2785/09-11 z 26.03.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere a zároveň podal odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/233/2010-23 z 29.07.2010 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že oprávnený predložil zmluvu o úvere v rámci odvolacej lehoty a teda úlohou súdu bude v ďalšom konaní preskúmať súlad exekučného titulu s danou zmluvou o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2785/2009-25 z 11.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia a zároveň súdneho exekútora dňa 16.11.2010 poveril vymožením istiny 560,96 eur. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/103/2011-45 z 28.04.2011 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2785/2009-47 z 04.07.2011 exekučné konanie sčasti zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10.08.2011. Následne súd uznesením 15Er/2785/09-61 z 29.11.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 6CoE/31/2013-78 z 26.02.2013 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Proti citovanému rozhodnutiu podal dovolanie oprávnený, o ktorom najvyšší súd zatiaľ nerozhodol.

Vo veci pod spis. zn. 16C/213/2012 (vec sa týka konania 15Er/2786/09) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 09.11.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 280 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/213/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2786/09 oprávnený (navrhovateľ), povinný F. K., Ex 12325/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 14.12.2009. Súd výzvou z 18.02.2010 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako aj všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 04.03.2010 oznámil, že po konzultácii s oprávneným sa rozhodol, že nebude vyzývať zástupcu oprávneného na predloženie žiadanej zmluvy. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2786/09-11 z 26.03.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere a zároveň podal odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/246/2010-26 z 19.08.2010 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že oprávnený predložil zmluvu o úvere v rámci odvolacej lehoty a teda úlohou súdu bude v ďalšom konaní preskúmať súlad exekučného titulu s danou zmluvou o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2786/2009-34 z 12.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietol, a to v rozsahu uvedenom vo výroku uvedeného rozhodnutia a zároveň súdneho exekútora dňa 16.11.2010 poveril vymožením istiny 197,84 eur. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2786/09-53 z 03.05.2011 doplnil výrokovú časť uznesenia spis. zn. 15Er/2786/09-34 z 12.11.2010

v rozsahu ako je uvedené v uvedenom uznesení. Proti citovaným uzneseniam podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/377/2011-57 z 30.09.2011 tak, že uznesenia okresného súdu v celom rozsahu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2786/2009-71 z 10.04.2012 exekučné konanie sčasti zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 09.05.2012. Následne súd uznesením 15Er/2786/09-72 z 10.04.2012 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17CoE/159/2012-85 z 01.08.2012 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie 15Er/2786/09-72 z 10.04.2012 nadobudlo právoplatnosť 06.09.2013.

Vo veci pod spis. zn. 16C/216/2012 (vec sa týka konania 15Er/131/10) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 29.12.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 230 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/216/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/131/10 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. E., Ex 14018/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 20.01.2010. Súd výzvou z 18.02.2010 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako aj všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Súdny exekútor podaním doručeným súdu 04.03.2010 oznámil, že po konzultácii s oprávneným sa rozhodol, že nebude vyzývať zástupcu oprávneného na predloženie žiadanej zmluvy. Následne súd uznesením č.k. 15Er/131/10-11 z 29.03.2010 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu pre nedoloženie listín. V rámci odvolacej lehoty oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere a zároveň podal odvolanie, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19CoE/256/2010-33 z 29.07.2010 tak, že uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že oprávnený predložil zmluvu o úvere v rámci odvolacej lehoty a teda úlohou súdu bude v ďalšom konaní preskúmať súlad exekučného titulu s danou zmluvou o úvere. Následne tunajší súd uznesením 15Er/131/2010-36 z 18.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia v celom rozsahu zamietol. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/113/2011-49 z 31.05.2011 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne tunajší súd uznesením 15Er/131/2010-51 z 26.08.2011 exekučné konanie v celosti zastavil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.10.2011.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo všetkých uvedených veciach č.k. 16C/162/2012, č.k. 16C/172/2012, č.k. 16C/213/2012, č.k. 16C/216/2012 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd bezdôvodne nečinný, keďže súd zistil, že v súvislosti s podanou žiadosťou o udelenie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku sa súd musel zaoberať zákonnosťou vymáhaného plnenia, k čomu bolo potrebné, aby mal k dispozícii okrem exekučného titulu aj ďalšie doklady, na základe ktorých bol exekučný titul vydaný. K tomu bola potrebná súčinnosť oprávneného, ktorý v exekučnom konaní v súvislosti s konaním 16C/162/2012 odmietol súdu predložiť žiadané listiny a tieto ani vôbec súdu nedoložil, na základe čoho súd v tom exekučnom konaní žiadosť o udelenia poverenia zamietol z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Uvedené rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil i Krajský súd v Trenčíne, ktorý zaujal právny názor, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu, a keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. V exekučných konaniach v súvislosti s konaniami č. 16C/172/2012, č.k. 16C/213/2012, č.k. 16C/216/2012 oprávnený odmietol súdu predložiť žiadané listiny a tieto súdu doložil až v rámci odvolacieho konania, na základe čoho odvolací súd prvostupňové rozhodnutia, ktorými súd žiadosť o udelenia poverenia zamietol, v celom rozsahu zrušil, avšak následne v konečnom dôsledku všetky uvedené exekučné konania boli v celom rozsahu zastavené pre nespôsobilý exekučný titul. V tej súvislosti je tiež potrebné uviesť, že doba na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlad exekučného titulu so zákonom neplynula, pričom súd lehotu v ktorej rozhodol prvostupňový súd o žiadosti o udelenie poverenia, vzhľadom na potrebu vyzývať v toľkých konaniach súdneho exekútora respektíve oprávneného na doloženie listín a posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom,

že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd nezistil v uvedených exekučných konaniach žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom súdu. Exekučné konanie bolo vo všetkých uvedených exekučných konaniach následne zastavené. Exekučný súd tak ako vysvetlil súd vyššie, v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyhnutnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku doloženia nespôsobilého exekučného titulu zaviniel zastavenie exekučného konania.

Vo veci pod spis. zn. 16C/171/2012 (vec sa týka konania 16Er/1243/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 20.06.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 422 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/171/2012 z ftc. pripojeného spisu 16Er/1243/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinná R. U., č.k. Ex 3743/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 20.07.2009. Písomným podaním z 05.08.2009 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere. V podaní z 20.08.2009 exekútor vyzval oprávneného na doloženie požadovaných dokladov zo strany súdu, čo bolo zaslané na vedomie tun. súdu. Následne súd uznesením č.k. 16Er/1243/2009-11 z 29.10.2009 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 19CoE/8/2010-22 z 18.02.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť 12.04.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/1243/2009-26 z 29.04.2011 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 04.05.2011.

Vo veci pod spis. zn. 16C/199/2012 (vec sa týka konania 16Er/2460/2009) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 06.11.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 283 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/199/2012 z pripojeného spisu 16Er/2460/2009 oprávnený (navrhovateľ), povinný C. X., č.k. Ex 11400/09 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tun. súdu 27.11.2009. Písomným podaním z 23.02.2010 súd vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere a všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Následne súd uznesením č.k. 16Er/2460/2009-9 z 12.05.2010 žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora v celosti zamietol, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Proti citovanému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 8CoE/146/2010-21 z 30.09.2010 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil, pričom v odôvodnení citovaného rozhodnutia uviedol, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu. Keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere ani prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť 10.11.2010. Tunajší súd uznesením č.k. 16Er/2460/2009-23 z 23.12.2010 exekučné konanie zastavil, exekútorovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 03.01.2011.

Na základe uvedeného je potom potrebné v uvedených veciach č.k. 16C/171/2012, č.k. 16C/199/2012 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd bezdôvodne nečinný, keďže súd zistil, že v súvislosti s podanou žiadosťou o udelenie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku sa súd musel zaoberať zákonnosťou vymáhaného plnenia, k čomu bolo potrebné, aby mal k dispozícii okrem

exekučného titulu aj ďalšie doklady, na základe ktorých bol exekučný titul vydaný. K tomu bola potrebná súčinnosť oprávneného, ktorý v oboch exekučných konaniach v súvislosti s konaním 16C/171/2012, 16C/199/2012 nereagoval na výzvu súdu predložiť žiadané listiny a tieto ani vôbec súdu nedoložil, na základe čoho súd v uvedených exekučných konaniach žiadosť o udelenie poverenia zamietol z dôvodu nedoloženia listín, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Uvedené rozhodnutia prvostupňového súdu potvrdil i Krajský súd v Trenčíne, ktorý zaujal právny názor, že nie je správny záver oprávneného v tom smere, že nie je v oprávnení súdu prvého stupňa skúmať rozsudok stáleho rozhodcovského súdu, a keďže oprávnený nedoložil zmluvu o úvere prvostupňovému súdu ani odvolaciemu súdu, bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. V tej súvislosti je tiež potrebné uviesť, že doba na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti v prípade, keď súd zistil nesúlad exekučného titulu so zákonom neplynula, pričom súd lehotu v ktorej rozhodol prvostupňový súd o žiadosti o udelenie poverenia, vzhľadom na potrebu vyzývať v toľkých konaniach súdneho exekútora respektíve oprávneného na doloženie listín a posudzovať povahu prisúdeného plnenia v rozhodcovskom rozsudku, posudzovať platnosť rozhodcovskej doložky a túto vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje v danom prípade za primeranú so záverom, že súd postupoval aj vzhľadom na veľké množstvo exekučných konaní vyvolaných navrhovateľom s osobitnou rýchlosťou. Okrem toho, že súd nezistil v uvedených exekučných konaniach žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom súdu. Exekučné konanie bolo vo všetkých uvedených exekučných konaniach následne zastavené. Exekučný súd tak ako vysvetlil súd vyššie, v súlade so zákonom a rozhodovacou praxou mohol a aj skúmal materiálnu vykonateľnosť rozsudku rozhodcovského súdu v súlade s § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Za nevyožiteľnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku svojej nečinnosti zavinil zastavenie exekučného konania.

Vo veci pod spis. zn. 16C/198/2012 (vec sa týka konania 15Er/2638/11) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 02.06.2011, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.11.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 167 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/198/2012 z pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2638/11 oprávnený (navrhovateľ), povinný E. F., Ex 8143/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 15.08.2011. Súd výzvou z 12.09.2011 vyzval súdneho exekútora na doloženie uzavretej rozhodcovskej doložky. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Podaním doručeným súdu 06.10.2011 oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2638/11-16 z 26.10.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2638/11-19 z 02.12.2011 exekučné konanie zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 03.01.2012.

Vo veci pod spis. zn. 16C/262/2012 (vec sa týka konania 15Er/2496/11) navrhovateľ tvrdí, že konanie začalo 13.08.2009, pričom súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 16.08.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pričom k rozhodnutiu došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a súd bol v omeškaní viac ako 368 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/262/2012 z ftc. pripojeného spisu tun. súdu 15Er/2496/11 oprávnený (navrhovateľ), povinná O. O., Ex 8258/11 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 03.08.2011. Súd výzvou z 22.08.2011 vyzval súdneho exekútora na doloženie zmluvy o úvere ako i všetkých neoddeliteľných súčastí k zmluve. Uvedená výzva bola zaslaná na vedomie i oprávnenému. Podaním doručeným súdu 13.09.2011 oprávnený doručil súdu zmluvu o úvere. Následne súd uznesením č.k. 15Er/2496/11-12 z 19.09.2011 žiadosť súdneho exekútora v celom rozsahu zamietol z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11.10.2011. Následne tunajší súd uznesením 15Er/2496/11-13 z 28.10.2011 exekučné konanie zastavil, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.11.2011.

Na základe uvedeného je potom potrebné v uvedených veciach č.k. 16C/198/2012, č.k. 16C/262/2012 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že v tam uvedených jednotlivých exekučných konaniach bol súd bezdôvodne nečinný, keďže súd zistil, že v súvislosti s podanou žiadosťou o udelenie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku sa súd musel zaoberať zákonnosťou vymáhaného plnenia, k čomu bolo potrebné, aby mal k dispozícii

okrem exekučného titulu aj ďalšie doklady, na základe ktorých bol exekučný titul vydaný. K tomu bola potrebná súčinnosť oprávneného, ktorý v oboch exekučných konaniach v súvislosti s uvedenými konaniami síce reagoval na výzvu súdu predložiť žiadané listiny, avšak v oboch exekučných konaniach žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Z uvedeného je potom zrejmé, že súd síce vo veci nerozhodol v lehote 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia, avšak z vyššie uvedených dôvodov sa v danom prípade 15-dňová lehota na rozhodnutie o udelení poverenia nevzťahovala. Podľa názoru súdu, vychádzajúc z vyššie uvedených zistení, po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd ani nemohol pre veľké množstvo napadnutých exekučných vecí, t.j. žiadostí o udelenie poverenia len zo strany oprávneného, vydať poverenie v lehote 15 dní, pretože bolo potrebné zisťovať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom, pričom v uvedenej exekučnej veci bolo súdom rozhodnuté krátko (do 20 dní) po doručení žiadaných listín od oprávneného. Na základe všetkého uvedeného súd zastáva názor, že v uvedenom exekučnom konaní sa súd nedopustil nesprávneho úradného postupu. Okrem toho, že súd nezistil v uvedených exekučných konaniach žiadny nesprávny úradný postup, navrhovateľ ani nepreukázal existenciu akejkoľvek škody, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s tvrdým nesprávnym úradným postupom súdu. Exekučné konanie bolo v oboch uvedených exekučných konaniach následne zastavené. Za nevyhnutnosť pohľadávky v danom exekučnom konaní si zodpovedá výlučne oprávnený, ktorý v dôsledku doloženia nespôsobilého exekučného titulu zaviniel zastavenie exekučného konania.

Pre prehľadnosť odôvodnenia rozsudku súd osobitne zdôvodňuje nároky navrhovateľa vychádzajúce z jeho tvrdenia o nerozhodnutí o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (navrhovateľom označené návrhy ako „ZE“).

Keďže v danom prípade vo vyššie uvedených preskúmaných exekučných veciach nedošlo k uplynutiu 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu exekútora pred dňom 23.04.2009, keďže vo všetkých preskúmaných exekučných veciach bol návrh o zmenu exekútora doručený súdu až 15.10.2009 respektíve 24.09.2010, súd sa vznesenou námietkou premlčania zo strany odporcu nezaoberal, keďže nebola vznesená pre preskúmané exekučné veci, v súvislosti s návrhmi označenými navrhovateľom ZE.

Podľa § 44 ods. 7 Exekučného poriadku v znení novely č. 341/2005 Z.z. s účinnosťou od 01.09.2005 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku v znení novely č. 341/2005 Z.z. s účinnosťou od 01.09.2005 súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako by došlo k zastaveniu exekúcie.

V zmysle prechodných ustanovení k uvedenej novele podľa § 238 ods. 1, 2 Exekučného poriadku sa konania začaté pred 1. septembrom 2005 dokončia podľa práva platného do 31.08.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. V odseku 2/ sú taxatívne vymedzené ustanovenia, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 01.09.2005, medzi ktorými § 44 ods. 7/ a § 44 ods. 8/ nie je. Uvedená úprava platila v Exekučnom poriadku aj po novele vykonanej zákonom č. 585/2006 Z.z. účinnnej od 1.12.2006, ktorým bol do § 44 vsunutý nový odsek 7/, pričom doterajšie odseky § 44 ods. 7/ a 8/ sa len prečíslovali na § 44 ods. 8/ a 9/.

Vo veci pod spis. zn. 16C/167/2012 (vec sa týka konania 15Er/97/2007) navrhovateľ tvrdil, že spísal 10.08.2009 návrh na zmenu exekútora, pričom mu bolo doručené uznesenie exekučného súdu o zmene súdneho exekútora z 13.01.2010 a celkové omeškanie exekučného súdu s rozhodnutím o zmene exekútora trvalo viac ako 97 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/167/2012 z pripojeného spisu 15Er/97/2007 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. C., Ex 47/07 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 15.10.2009. Podaním z 21.10.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. V liste doručenom súdu 11.12.2009

súdny exekútor oznámil súdu, že zasiela exekučný spis a vyčíslenie trov exekúcie. Následne tunajší súd uznesením č.k. 15Er/97/2007-12 z 13.01.2010 žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Zároveň povinného zaviazal k náhrade trov pôvodnému súdному exekútorovi JUDr. Strieškovi. Dňa 13.01.2010 vydal poverenie pre nového súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Proti citovanému uzneseniu vo výroku o trovách konania podal odvolanie pôvodný súdny exekútor, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/154/2010-31 z 30.04.2010 tak, že prvostupňové uznesenie vo výroku o trovách exekúcie zmenil tak, že pôvodnému súdnému exekútorovi priznal právo na trovy exekúcie vo výške 64,78 eur. Nový exekútor prevzal exekučný spis 18.01.2010, exekúcia nie je dodnes skončená.

Vo veci pod spis. zn. 16C/209/2012 (vec sa týka konania 15Er/720/2007) navrhovateľ tvrdil, že spísal 10.08.2010 návrh na zmenu exekútora, pričom mu bolo doručené uznesenie exekučného súdu o zmene súdneho exekútora z 27.05.2010 a celkové omeškanie exekučného súdu s rozhodnutím o zmene exekútora trvalo viac ako 231 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/209/2012 z pripojeného spisu 15Er/720/2007 oprávnený (navrhovateľ), povinná B. D., Ex 997/07 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 15.10.2009. Podaním z 21.10.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. Súdny exekútor doručil žiadaný exekučný spis tunajšiemu súdu 11.12.2009. Následne tunajší súd podaním z 01.02.2010 opätovne vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie, ktorú špecifikáciu súdny exekútor doručil súdu 19.02.2010. Dňa 24.05.2010 doručil súdu oprávnený žiadosť o informáciu o stave konania. Následne tunajší súd uznesením č.k. 15Er/720/2007-17 z 27.05.2010 žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 02.06.2010. Exekučný spis bol doručený novému exekútorovi 02.06.2010.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo veciach č.k. 16C/167/2012, č.k. 16C/209/2012 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že i napriek tomu, že v tam uvedených exekučných veciach súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, podľa názoru súdu nemožno v tejto skutočnosti vidieť taký nesprávny úradný postup súdu, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pri rozhodnutí vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Zo spisu tiež vyplýva, že exekučné konanie ani po zmene exekútora nie je ukončené, t.j. navrhovateľova pohľadávka je stále nevyhovená. Situácia navrhovateľa sa teda nezmenila, a preto nemožno hovoriť o tom, že by v súvislosti s nerozhodnutím súdu o zmene exekútora v zákonom stanovenej lehote došlo ku škode na strane navrhovateľa. Nebolo tiež preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky informačného systému administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že pôvodne poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote, nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda a nemajetková ujma sú podľa názoru súdu ničím nepodložené a účelové.

Vo veci pod spis. zn. 16C/189/2012 (vec sa týka konania 16Er/97/2007) navrhovateľ tvrdil, že spísal 10.08.2009 návrh na zmenu exekútora, pričom mu bolo doručené uznesenie exekučného súdu o zmene súdneho exekútora z 08.02.2010 a celkové omeškanie exekučného súdu s rozhodnutím o zmene exekútora trvalo viac ako 123 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/189/2012 z pripojeného spisu 16Er/97/2007 oprávnený (navrhovateľ), povinný A. Z., Ex 50/07 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 15.10.2009. Podaním z 22.10.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. V liste doručenom súdu 03.11.2009 súdny exekútor požiadal o predĺženie lehoty o 30 dní. Následne tunajší súd uznesením č.k. 16Er/97/2007-16 z 08.02.2010 žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho

exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Zároveň povinného zaviazal k náhrade trov pôvodnému súdному exekútorovi JUDr. Strieškovi. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.04.2010 a v časti o trovách 24.04.2010. Nový exekútor prevzal exekučný spis 10.05.2010, exekúcia nie je dodnes skončená.

Vo veci pod spis. zn. 16C/214/2012 (vec sa týka konania 15Er/1761/2005) navrhovateľ tvrdil, že spísal 16.09.2010 návrh na zmenu exekútora, pričom mu bolo doručené uznesenie exekučného súdu o zmene súdneho exekútora z 16.04.2012 a celkové omeškanie exekučného súdu s rozhodnutím o zmene exekútora trvalo viac ako 578 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/214/2012 z ftc. pripojeného spisu 15Er/1761/2005 oprávnený (navrhovateľ), povinný Z. C., Ex 1285/05 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 24.09.2010. Podaním z 20.10.2010 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. Následne tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1761/2005-10 z 16.04.2012 žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uvedené rozhodnutie zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu šetrenia neznámeho pobytu povinného.

Vo veci pod spis. zn. 16C/205/2012 (vec sa týka konania 15Er/1710/2005) navrhovateľ tvrdil, že spísal 16.09.2010 návrh na zmenu exekútora, pričom mu bolo doručené uznesenie exekučného súdu o zmene súdneho exekútora z 04.03.2011 a celkové omeškanie exekučného súdu s rozhodnutím o zmene exekútora trvalo viac ako 169 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/205/2012 z pripojeného spisu 15Er/1710/2005 oprávnený (navrhovateľ), povinná P. A., Ex 1182/05 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bola doručená súdu 24.09.2010. Podaním z 20.10.2010 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. Následne tunajší súd uznesením č.k. 15Er/1710/2005-10 z 04.03.2011 žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11.04.2011. Súd následne podaním z 04.03.2011 opätovne vyzval pôvodného súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu za účelom jeho doručenia novému exekútorovi, následne ho vyzval na uvedené i výzvou z 07.06.2011.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo veciach č.k. 16C/189/2012, č.k. 16C/214/2012, č.k. 16C/205/2012 uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že i napriek tomu, že v tam uvedených exekučných veciach súd rozhodol o zmene exekútora po uplynutí zákonnej lehoty, podľa názoru súdu nemožno v tejto skutočnosti vidieť taký nesprávny úradný postup súdu, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pri rozhodnutí vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Vo všetkých exekučných konaniach súvisiacich s uvedenými konaniami súd zistil, že exekútor bol vyzvaný na doloženie exekučných spisov a vyúčtovania trov, tieto však súdu nepredložil a napriek tomu súd žiadosti oprávneného o zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril navrhnutého súdneho exekútora, a to v záujme predísť priedňom v konaní. Zo spisov tiež vyplýva, že exekučné konanie ani po zmene exekútora nie je ukončené, t.j. navrhovateľova pohľadávka je stále nevyvymožiteľná. Situácia navrhovateľa sa teda nezmenila, a preto nemožno hovoriť o tom, že by v súvislosti s nerozhodnutím súdu o zmene exekútora v zákonom stanovenej lehote došlo ku škode na strane navrhovateľa. Nebolo tiež preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky informačného systému administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožitelnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že pôvodne poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote, nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda a nemajetková ujma sú podľa názoru súdu ničím nepodložené a účelové.

Vo veci pod spis. zn. 16C/193/2012 (vec sa týka konania 16Er/280/2005) navrhovateľ tvrdil, že spísal 16.09.2010 návrh na zmenu exekútora, pričom mu bolo doručené uznesenie exekučného súdu o zmene súdneho exekútora z 03.03.2011 a celkové omeškanie exekučného súdu s rozhodnutím o zmene exekútora trvalo viac ako 168 dní. Tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa sú nepravdivé. V súvislosti s návrhom v konaní 16C/193/2012 z pripojeného spisu 16Er/280/2005 oprávnený (navrhovateľ), povinná Z. N., Ex 174/05 súd zistil, že návrh na zmenu exekútora v uvedenej exekučnej veci bol doručený súdu 24.09.2010. Podaním z 01.02.2011 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s vyjadrením, či si uplatňuje trovy exekučného konania. V liste doručenom súdu 14.02.2011 súdny exekútor doručil súdu exekučný spis a vyčíslenie trov exekúcie. Následne tunajší súd uznesením č.k. 16Er/280/2005-20 z 03.03.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok a oprávneného zaviazal nahradiť pôvodnej súdnej exekútorke JUDr. Kučerovej trovy exekúcie vo výške 70,26 eur. Proti citovanému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 4CoE/345/2011-29 z 30.06.2011 tak, že prvostupňové uznesenie v celom rozsahu potvrdil, prvostupňové rozhodnutie potom nadobudlo právoplatnosť 24.08.2011.

Na základe uvedeného je potom potrebné vo veci č.k. 16C/193/2012, uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že i napriek tomu, že v tam uvedenom exekučnom konaní súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote a po doručení exekučného spisu uznesením č.k. 16Er/280/2005-20 z 03.03.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil i krajský súd, pričom podľa názoru súdu nemožno v tejto skutočnosti vidieť taký nesprávny úradný postup súdu, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma. Pre objektívne dôvody súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože pri rozhodnutí vo veci potrebuje súčinnosť pôvodného súdneho exekútora, o ktorého trovách súd pri zmene exekútora rozhoduje. Exekučný súd je povinný spolu s uznesením o zmene exekútora postúpiť aj exekučný spis, pričom súd musí pri priznávaní trov exekútora podrobne preskúmať uplatnené trovy pôvodného súdneho exekútora. Súdny exekútor doručil súdu exekučný spis a vyčíslenie trov exekúcie spolu s listom doručenom súdu 14.02.2011, pričom následne tunajší súd uznesením z 03.03.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Podľa názoru súdu nebolo tiež ničím preukázané, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní, by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného resp. že navrhovateľovi by tvrdené náklady na správu pohľadávky informačného systému administráciu listín nevznikli. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť takou podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Len pre úplnosť súd konštatuje, že pôvodne poverený súdny exekútor mohol vykonávať všetky úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, alebo do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote, nemohlo preto dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Tvrdenia navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda a nemajetková ujma sú podľa názoru súdu ničím nepodložené a účelové.

Vychádzajúc potom z vyššie uvedeného súd všetky návrhy navrhovateľa považoval za nedôvodné, a preto ich v celom rozsahu zamietol. Pre úplnosť súd dodáva, že navrhovateľ pri uplatnení a vyčíslení škody vychádza len z hypotetických úvah o vecných nákladoch, pričom na preukázanie vzniku škody v každej jednotlivéj veci neprodukoval žiadne dôkazy. Na výzvu súdu naopak reagoval tak, že „nebude predkladať dôkazy na protiprávnu výzvu súdu“. Od tejto dôkaznej povinnosti navrhovateľa neodbremeňuje ani veľké množstvo podaných žalôb, ani ťažkosti pri vyčíslení a preukázaní škody a podobne. K nárokom navrhovateľa na nemajetkovú ujmu súd s poukazom na § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza, že podstatnú časť svojich nárokov navrhovateľ zdôvodnil na základe nepravdivých tvrdení o počte dní omeškania súdu s rozhodovaním v konkrétnej veci, preto jeho tvrdenia o „pocitoch členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú až absurdné. Navrhovateľ je pritom obchodnou spoločnosťou, ktorá viac rokov poskytovala fyzickým osobám úvery v rozpore s pravidlami na ochranu spotrebiteľa. V dôsledku činnosti navrhovateľa ako správne poukázal aj odporca, boli praktiky navrhovateľa aj predmetom záujmu Európskej komisie a navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky.

V zmysle uvedeného potom tvrdenia navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe súdu v uvedených exekučných veciach nie sú opodstatnené a navrhovateľovi nemohla za žiadnych okolností vzniknúť

tvrdená materiálna škoda, resp. nemateriálna ujma. Pokiaľ exekučný súd dôsledne a precízne posudzoval rozhodcovský rozsudok a v snahe posúdiť platnosť rozhodcovskej zmluvy požadoval od navrhovateľa predloženie úverovej zmluvy, bol tento jeho postup tak, ako súd vysvetlil vyššie, legitímny. Na základe všetkých uvedených skutočností súd dospel k záveru, že návrhy navrhovateľa vo všetkých uvedených veciach nebol podaný dôvodne, a preto ich v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a to, že v spojení s § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Namietal, že súd prvého stupňa vec prejednal v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, pričom požiadaval o zrušenie pojednávania riadne a včas. Navrhovateľ uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu, je potrebné z konania vylúčiť, pričom okolnosť, že krajský súd nevezhliadol v označených veciach a skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodovaciu prax iných krajských súdov. Čo sa týka konečného rozhodnutia vo veci súdom (vylúčeným sudcom), neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť navrhovateľa o odročenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Rovnako nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Súd sa tiež dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Namietal porušenie svojho práva na kontradiktórne konanie, kedy navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy. Čo sa týka skutočností, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, poukázal na skutočnosť, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Poukázal tiež na judikatúru Ústavného súdu, koncepciu spravodlivého súdneho konania s tým, že kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je ani dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane, alebo žiadnej z nich. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je v odôvodnení rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktoré obsah a rozsah si určil sám, kedy navrhovateľ žiadal vykonať dokazovanie všetkými listinami, ktoré tvoria exekučný spis. Pokiaľ ide o majetkovú škodu, tak súdu prvého stupňa vyčítal, že ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode s tým, že navrhovateľ hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku. Ďalej prejavil nespokojnosť s tým, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, keď sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne ospravedlňujúce dôvody. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ - f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že dôvody odvolania, uplatnené navrhovateľom nie sú dané.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný v prípade, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

Za takúto vadu považuje navrhovateľ predovšetkým tú skutočnosť, že mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Zo spisu však vyplýva, že súd prvého stupňa určil termín pojednávania na 09.01.2014 (doručené PZ navrhovateľa 18.11.2013), a to dňa 12.11.2013. Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neúčast' neospravedlnil takým dôvodom, pre ktorý by bolo potrebné pojednávanie zrušiť, resp. odročiť.

Zo spisu ďalej vyplýva, že nadriadeným Krajským súdom v Trenčíne bolo už rozhodnuté o námietke zaujatosti sudcu Okresného súdu Prievidza JUDr. A. K., a to rozhodnutiami Krajského súdu v Trenčíne v každej zo spojených vecí, kde krajský súd v každej veci konštatoval, že sudkyňa JUDr. A. K. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodnutia veci. O tvrdení navrhovateľa, že v takýchto prípadoch rozhodoval výlučný sudca, už bolo rozhodnuté Najvyšším súdom vo viacerých rozhodnutiach, napr. v uznesení zo dňa 31. mája 2010 v konaní sp.zn. 3NcC/14/2010, z ktorého vyplynulo, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo a Najvyšší súd aj v konaní 3Cdo/102/2013 konštatoval, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľa svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2013. Navrhovateľ preto nežiadal o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov. Samotnú okolnosť, že navrhovateľ aj po rozhodnutí nadriadeného súdu o nezaujatosti vec prejednávajúceho sudcu považoval tohto za zaujatého a odmietal sa zúčastniť pojednávania, nemožno akceptovať ako dôvod pre odročenie pojednávania, pretože otázka zaujatosti sudcu bola vyriešená postupom stanoveným Občianskym súdnym poriadkom a nepredstavovala preto pre súd prvého stupňa prekážku pojednávania a vo veci.

K odňatiu možnosti konať pred súdom nedošlo ani v odvolaní namietaným neumožnením reagovať na vyjadrenie protistrany, oboznámiť sa s vykonanými dôkazmi, vyjadriť sa k dôkazom, navrhnúť ďalšie dôkazy a všeobecne porušením práva na kontradiktórny proces. Súd prvého stupňa totiž nariadením pojednávania umožnil navrhovateľovi realizáciu viacerých práv, ktorých porušenie navrhovateľ namieta. Pokiaľ sa navrhovateľ pojednávania nezúčastnil bez toho, aby na jeho strane bol pre neúčast' daný dôležitý dôvod, nie je realizácia procesných práv navrhovateľa, ktorú umožňuje práve pojednávanie, pochybením súdu prvého stupňa, ale iba dôsledkom konania samotného navrhovateľa.

Nariadením pojednávania s riadnym poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa vytvoril navrhovateľovi možnosť uplatniť právo na kontradiktórny proces v plnom rozsahu, a preto neobstoja jeho námietky uvádzané v odvolaní o tom, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam protistrany, k dôkazom a sám navrhnúť dôkazy. Navrhovateľ bez náležite ospravedlniteľného dôvodu túto možnosť nevyužil, keď sa pojednávania nezúčastnil bez toho, aby mal na to preukázateľne dôležité dôvody. Pokiaľ za tejto situácie nenavrhol pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania ďalšie dôkazy, ostali neskoršie dôkazné návrhy v odvolacom konaní prípustné iba za podmienok podľa § 205 písm. a/ ods. 1 O.s.p., ktoré však naplnené neboli. Pre vykonanie dôkazov v odvolacom konaní preto neboli splnené procesné podmienky.

Navrhovateľ nedôvodne namieta porušenie svojich procesných práv v súvislosti s tým, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, pričom nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Zrejme ušlo pozornosti navrhovateľa, že v danom prípade nešlo o takýto prípad, súd prvého stupňa nerozhodoval bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 115a O.s.p., ale riadne nariadil pojednávanie podľa § 114 O.s.p.

Rovnako po preskúmaní veci odvolací súd sa nestotožňuje s názorom navrhovateľa o tom, že by odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňalo požiadavky stanovené ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., najmä, že by súd prvého stupňa riadne nezdôvodnil, prečo rozhodnutie vydané so zisteným časovým odstupom od podania návrhu nepredstavuje nesprávny úradný postup, spočívajúci v zbytočných prieťahoch konaní.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku naopak vyplýva, že súd prvého stupňa sa veľmi podrobne zaoberal časovou následnosťou jednotlivých úkonov v každej jednej posudzovanej exekučnej veci, kde bol oprávnený navrhovateľ a jeho zistenia zodpovedajú vykonaným dôkazom. Pokiaľ ide o konštatovanie prieťahov, tak súd prvého stupňa podrobne vyložil pri každej posudzovanej situácii, z akého dôvodu časové rozdiely medzi jednotlivými úkonmi exekučného súdu nemohol posudzovať ako prieťahy a ako nesprávny úradný postup okresného súdu, s čím sa aj odvolací súd stotožňuje.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Z odvolania nie je zrejmé, o ktoré nevykonané dôkazy, ktoré by boli v priebehu prvostupňového konania navrhované a súdom prvého stupňa nevykonané, sa jedná, pričom zo spisu takýto dôkazný návrh navrhovateľa nevyplýva.

Dôvod na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto nemožno považovať za opodstatnený.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný v prípade nesprávnej aplikácie a výkladu právnej normy, prípadne použitia právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní konkrétne neuvádza, ktoré ustanovenie, najmä hmotnoprávneho predpisu, a to zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov malo byť súdom prvého stupňa nesprávne vyložené, prípadne aplikované. Odvolací súd v rámci svojej prieskumnej činnosti nezistil, že by súd prvého stupňa nesprávne vyložil príslušné ustanovenia zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, prípadne, že by na zistený skutkový stav ustanovenia tohto zákona nesprávne aplikoval.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 - § 135 O.s.p. Odvolacím dôvodom podľa citovaného ustanovenia teda možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je teda možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je ani dôvod na polemizovanie s jeho skutkovými závermi.

Z uvedených dôvodov boli vo vzťahu k navrhovateľom tvrdeným predpokladom vzniku uplatnených nárokov správne skutkové aj právne závery súdu prvého stupňa a vzhľadom na neexistenciu ním tvrdených predpokladov zodpovednosti za uplatnenú škodu a nemajetkovú ujmu bolo napadnuté rozhodnutie správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku   n i e   j e   o d v o l a n i e   p r í p u s t n é .